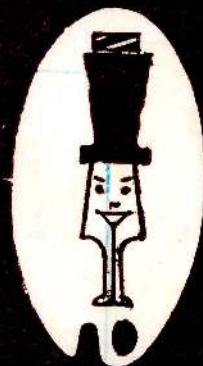

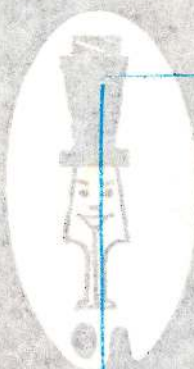
கைதூன்

1987.40 01
1456.2 23
1987.4.1 31 1 8
81.52
3.8 28

அப்பாவும் நீயே அம்மாவும் நீயே!

நூலகம்

காசோலை மரம்

பனம் வீதை நலவோம்
பண்பலம் பெறுவோம்

பனம் பொருள் அபிவிருத்திச் சபை

05-4

7891

நிலைப்ப

நி
லை
க்
க
ண்
ணை
டி

ஆயுள் காக்கும் ஆலயம்

சேவல் கூவி எழும்பும் காலம் போய் இன்று நாம் ஷெல் கூவி எழும்பும் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். காலே எழுந்து திசைரிப் பத்திரிகைகளைப் பார்த்தால் பத்துத் தமிழர்கள் சுட்டுக்கொலை, இருபது தமிழர்கள் சுட்டுக்கொலை, இருநூறு தமிழர்கள் சுட்டுக்கொலை என்ற இரத்த அழுத்தம் ஏற்படுத்தும் செய்திகள் கொட்டை எழுத்தில் கோடிட்டு அழுத்தப்பட்டிருக்கும். இந்தச் சூடான செய்தித் திக்குளிப்பில் தான் தமிழ் மக்கள் இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

ஆஸ்பத்திரியாகிய "ஹோப்" சுப்பல் நீலக்கடலில் மிதக்கிறதென்றால் எமது யாழ்ப்பாண ஆஸ்பத்திரி செங்கடலில் மிதக்கின்றது. இந்த இரத்த வாடைக் கரீரில்தான் எமது வைத்தியர்களும் தாதிகளும் சக ஊழியர்களும் கடமை புரிகின்றனர்.

நாம் வணங்கும் பரமேஸ்வரனுக்கு வைத்தீஸ்வரன் என்றும், வைத்தியநாதனென்றும் வைத்திலிங்கமென்றும் திருநாமங்கள் உண்டு. எமது பிணிதீர்க்க வரமருள்வதால் இந்தத் திருநாமங்கள் அவருக்குண்டு. ஷெல் தாக்குதலால் ஆஸ்பத்திரி சேதப்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஆயுள் காக்கும் பணிபுரியும் வைத்தியர்களும் தாதிகளும் ஊழியர்களும் கண் கண்ட தெய்வங்களே!

காலொடிந்த ஆட்டிற்காக புத்த பெருமான் கண்ணீர் வடித்தார் என்றால் அவரின் தர்ம சீலர்கள் பீரங்கிகளாலும் குண்டுகளாலும் தமிழ் மக்களின் கால்களை ஒடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். குழந்தைகளுக்குப் போலியோ நோய் வராதிருப்பதற்குப் பெருந்தொகை மருந்துகள் இறக்குமதி செய்யும் அரசாங்கம் தமிழ் மக்களை அங்கவீனராக்குவதற்கும் ஆயுதங்களை இறக்குமதி செய்கின்றது. பேச்சுப் பல்லக்கு தம்பி கால்நடை என்ற மூச்சில்தான் சிங்கள அரசாங்கம் இன்று செயல்படுகின்றது. காலொடிந்தவர்கள் ஏராளம், காணாமல் போனவர்கள் ஏராளம் ஏராளம் கொல்லப்பட்டவர்கள் ஏராளம் ஏராளம் ஏராளம்

கால்கழட்டப் பட்டு கண்ணீரில் மிதந்து கொண்டிருக்கும் அப்பாவிமக்களுக்கு ஜெய்பூர் கால் தயாரிப்பாளர்கள் உதவிக்கரம் கொடுக்க முன்வந்துள்ளனர். செயற்கைக்கால்களாகிய ஜெய்பூர் கால்களால் காலிழந்தவர்களையும் ஓடியாடித் திரியச்செய்யும் கால்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று இயக்கி வருகின்றது. கார்

விபத்தில் கால் இழந்த மயூரி காலேத் தூக்கி நின்றும் தெய்வமே என்ற சிவதாண்டவத்தை ஆடாமல் விடவில்லை. இன்றும் சரகோஷத்தின் மத்தியில் தில்லான ஜிதீஸ்வரம் அலாரிப்பு என்று பொருத்தப்பட்ட ஜெய்பூர் கால்களுடன் ஆடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றார்.

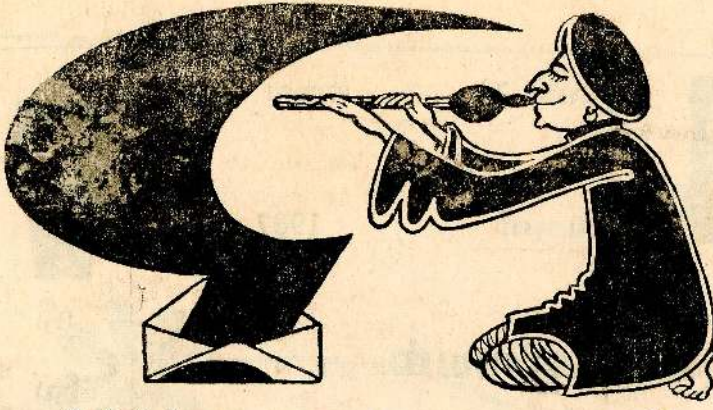
வாடிய முல்லைக் கொடிக்கு தேர் ஈந்த பாரியின் வள்ளன்மையை வாயாரப் பாராட்டும் நாம் காலொடிந்த மக்களுக்கு ஜெய்பூர் கால் தயாரிக்கும்

தொழிற்சாலைக்கு பண உதவி செய்ய முன்வர வேண்டும். நாட்டு மக்களின் குருதி கண்ணீர் துடைக்க உதவாதோரின் பணமூட்டை அவர்கள் மறுபிறவிக்குச் சமந்துபோகும் பாவ மூட்டையாகும்.

அன்பெனும் ஆணிவேரில் வளர்ந்த கிறிஸ்தவ மதம் மருத்துவ சேவையை மதச்சேவையாகக் கருதுபவர்கள் யாழ்ப்பாண மண்ணிலேதான் இலங்கையின் முதல் மருத்துவக் கல்லூரி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. கிறிஸ்தவ என்ற பெயருடன் இயங்கிய மருத்துவக் கல்லூரி பல வைத்தியர்களை அன்று உருவாக்கியது. மிஷனால் சுட்டப்பட்ட மாணிப்பாய் ஆஸ்பத்திரியும், இணுவில் ஆஸ்பத்திரியும் மக்களுக்கு அரும் தொண்டாற்றி வருகின்றன. பெரும் இடவசதியுள்ள இந்த மருத்துவமனைகள் காயமுற்றோரால் நிரம்பி வழியும் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு உதவிக்க கரம் நீட்டவேண்டும்.

வைத்தியர்களின் பற்றுக்குறையால் எமது நோயாளிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முப்பது வைத்திய நிபுணர்கள் பணி புரிந்த பெரியாஸ்பத்திரியில் இன்று மூன்று நிபுணர்களே இருந்து மூவாமருந்தாக உதவுகின்றனர். தென்னிலங்கையில் ஆஸ்பத்திரிகளோ கோடல்ஸ்வரரின் உல்லாசக் கப்பல் போல் சகல சொர்க்க சௌகரியங்களும் வளங்குகின்றன.

இலங்கையில் சிங்கள மக்களால் போற்றப்படும் ஆயுள்வேதம் அழிந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் தமிழ் மகனாகிய Honourable பாலசிங்கமவர்களே அதற்குப் புத்துயிர் வழங்கியவர். இன்று தமிழ் மக்களின் வைத்தியசாலைகள் அழிக்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் ஜனநாயக தர்மத்தில் நன்றி கொல்வது தர்மமாகும். தமிழனைக் கொல்வதும் தர்மமாகும்.

சி. சிவசோதி

நல்லூர்

கே. மரலாத்தின் நிழலிலும் பொன் தேடு
பவன் எவனாக இருக்கலாம்

ப: மண்மூட்டைக்குப் பின்னால் இருந்து
கொண்டு சீனி மூட்டை பதுக்குபவன்

எம். ஹமீட்

மன்னார்

கே: குறுக்கு வழியால் எல்லாம் சாதிக்க
முடியுமா?

செல்வி நிரஞ்சனா தங்கராசா

மட்டுநகர்

ப.

கே. இன்று தமிழர்களின் நிலை என்ன?

ப. உலகிற்கு திக்குகள் எட்டு..... ஆனால் தமிழர்
களோ திக்கற்றவர்கள்;

வ: நாதன்

சங்கானை

கே. உங்களுக்குப் பிடித்தமான பழம் எது மகுடி
யாரே.....?

ப. பலாப்பழம்.....ஆனால் அதற்குள் இன்று துப்
பாக்கிக் குண்டிருக்கிறதே.

செல்வி சுதாஜினி சுதாசிவம்

மானிப்பாய்

கே. மகுடியாரே சிரித்திரன் சிவஞானசுந்தரம் அவர்
கள் ஹெலிகொப்ரை வால் பேத்தை என்கி
ருரே உங்கள் கருத்து?

ப. அவர் கூற்றுத்தான் என்கூற்றும்.

சி. குருபரன்

துன்னாலை

கே. போனால் போகட்டும் போடா இந்தப் பூமியில்
நிலையாக வாழ்ந்தவன் யாரடா.....

ப: தம்பி.....இந்தச் சுடலஞானம் வேண்டாம்...
"சென்றி" நிலையாக நிற்கிறாரே;

செல்வி கீதாஞ்சலி தியாகராசா

புலோலி

கே. இன்று எமது மாப்பிளைகள் என்ன சீதனம் கேட்
கிறார்கள்.

ப. "ஷெல்" புறாவ் வீடும் வேணுமாம் சிங்கார
நாச்சியும் வேணுமாம்

க. கணநாதன்

புத்தூர்

கே: கோயிலில் ஒலிபெருக்கி ஒலமிடச் செய்வோருக்கு
நீர் கூறுவது என்ன?

ப. உன் பக்தியை பிறரின் காதுக்குள் பறை சாற்
ருதே.

சி. தங்கவேல்

அரரலி

கே: ஹெலியிலிருந்து துண்டுப் பிரகரங்கள் போடுகி
றார்களே!

ப: ஒம்.....அன்று அன்னப்பட்டு தூது கொண்டு
வந்தது இன்று ஹெலிப்பறவை தூது கொண்டு
வருகிறது;

செல்வி சிவகுமாரி பரமநாதன்

நீர்வேலி

கே. மனச்சாட்சியை ஏமாற்ற முடியுமா?

ப: அது கவச உடைக்குள் இருந்தாலும் கொல்லும்

த. கருணாநந்தன்

அச்சுவேலி

கே. எது விளலுக்கு இறைத்த நீர்?

ப: உதவாக்கருத்துக்கு மை விரயம் செய்து கவிதை
எழுதுவது

தர்மு

திக்கம்

கே. சோம்பேறிக்கு உதவி செய்யலாமா?

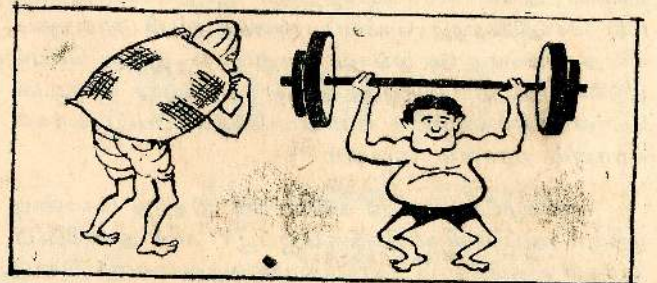
ப. வியர்வை சிந்தாத இடத்தில் வைகைஒடி என்ன?
வானம் பொழிந்தென்ன?

சி. நவதேவன்

கரவெட்டி

கே. வாழ்க்கை என்பது ஒரு சுமை?

ப. ஒருவன் பசியை ஒட்டுவதற்காக சுமை தூக்கு
கின்றான் ஒருவன் பசியை அழைப்பதற்காக சுமை
தூக்குகின்றான்.

சி. சிராமன் வண்ணார்பண்ணை
கே. எமது தலைவிதி பற்றிக் கூறும்?
ப. வீதிகள் திருத்தப்படாது என்று கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்ட நாட்டில் வாழும் தலைவிதி

சி. ராகவன் வரணி
கே. எமக்கு எது உண்டு எது இல்லை?

ப. நேரமும் தேதியும் காட்டும் கைக்கடிகாரமுண்டு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு கூட்டம் தொடங்குவதில்லை... குறிப்பிட்ட திகதிக்கு வாங்கிய கடனும் கொடுப்பதில்லை

ப. பத்மநாதன் கன்னகம்
கே. நீங்கள் சிரிப்பதில்லையா மகுடியாரே

ப. தினமும் காலை சிரிப்பேன்... இலங்கை வாடுவோலி சமாதான சுகவாழ்விற்குப் பிரார்த்திப்போமாக என்று கூறும்போது

மரியாம்பிள்ளை கரகிவட்டி
கே. இன்றைய திரைப் பாடல்களின் பக்கவாத்தியங்கள் காதுக்குள் "ஷெல்" அடித்த மாதிரி இருக்கிறதே

ப. நல்லவேளைக்கு குழிக்குளாவது இன்று பக்கவாத்தியங்களில்லாமல் பாடுகிறது.

ஜானகி ராமநாதன் நல்லூர்
கே. உழைக்காத கையில் தங்க மோதிரம் எதைப் போன்றது

ப. வெற்றுப் பணப்பெட்டிக்கு தங்கத் திறப்பு

சி. மோகன் சாவகச்சேரி
கே. உமக்கு கவலை இருந்ததா மகுடியாரே.....

ப. அரிச்சந்திரனுக்கு எதிராளி இல்லையென்று கவலைப்பட்டேன்..... "புவத்" வந்தபின்பு அந்தக் கவலை பறந்துவிட்டது

ச. விநாயகமூர்த்தி பனை
கே. சர்வாதிகாரம் உலகில் என்ன செய்தது அஹிம்சை என்ன செய்தது

ப. ஹிட்லரின் சர்வாதிகாரம் ஜேர்மனியைப் பிரித்தது காந்தியின் அஹிம்சை இந்தியாவைப் பிரித்தது.

ப. ஞானம் தும்பளை
கே. இன்றைய திரைப்படப் பாடல் நதஸ்வரத்தின் ஊடாக வரும்போது எப்படி இருக்கிறது?

ப. நாராயண ரசமாக இருக்கிறது

சி. ராஜன் வேலளை
கே. தமிழ் கமத்தொழிலாளர்களும் கடற்தொழிலாளர்களும் சுட்டுக்கொல்லப்படும் போது சிங்கள இடதுசாரிக்கட்சிகள் ஏன் மௌனம் சாதித்தன?

ப. சிங்கள இடதுசாரிகளுக்கு தமிழ்த் தொழிலாளிகளும் முதலாளிகளே.

வு. தனபாலசிங்கம் அச்சவேலி
கே. மறைக்க முடியாதது எது மகுடியாரே

ப. தடிமன், இருமல்; காதல், வறுமை. உண்மை அத்தனையும் மறைக்க முடியாதவை.

சி. கனகரத்தினம் மாதகல்
கே. அறிவாளி ஏழையானால்?

ப. குப்பைக் கூடைக்குள் விசப்பட்ட புத்தகம் போலாகின்றான்

செல்வி மரலதி செல்வராஜா கொடிகாமம்
கே. மாக்கரட் தட்சர் பற்றி உங்கள் கருத்து?

ப. இருபத்தி இரண்டு கரட்டாக இல்லையே என்ற கவலைதான்

சி. புவனச்சந்திரன் புலோலி
கே. எவர்களை நாங்கள் அறிவாளிகளென மதிக்கின்றோம் எவர்களை முட்டாள்களென மதிக்கின்றோம்

ப. எங்கள் கருத்தை ஆதரிப்பவர்கள் அறிவாளிகள் எதிர்ப்பவர்கள் முட்டாள்கள்

மம்மி டாடி

®

“ஐவுளி உலகில்
புதிய சங்கமம்”

மம்மி டாடி
100, கண்டி வீதி,
சாவகச்சேரி.

“ஐவுளி உலகின் புதுமைக் காட்சியகம்”

↓

அலங்கார்

23. நவீன சந்தை,
யாழ்ப்பாணம்.

23744

சீதனழற்
வேறும். சீத்
காரநாச்சியுற்
வேணும்.

கில்லெய்கைக்
உயிர் விடுவேன்
என்றார் ③

மானே மயிலே
என்றார் ①

சீதனழற் றில்லையே
என்றேன் ④

சீதனழற் றென்றார் ②

அப்பாவைக்
கொள்ளுதிருமணம்
செய்க்காலைக்கொன்று
போடுவாரென்றார் ⑤

ஜீன்வால்ஜின் ஓர் ஏழை. ரொட்டி திருடியதற்காக பல வருடகாலம் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டான். அவன் சிறையினின்றும் விடுதலையாகி வந்ததும் ஓர் இரவு ஓர் பாதிரியார் வீட்டுக்குச் செல்கின்றான். அவர் அவனுக்கு தங்க இடமும் இரவு உணவும் கொடுக்கிறார். அவன் நள்ளிரவில் எழும்பி பாதிரியாரின் வெள்ளி மெழுகுவர்த்தி தண்டு ஒன்றை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிறான். ஆனால் வழியில் ஒரு பொலிஸ்காரர் அவன்மீது சந்தேகப்பட்டு அவனை கைதுசெய்து பாதிரியார் வீட்டுக்கு அழைத்து வகுகிறார். திருடப்பட்ட மெழுகுவர்த்தி தண்டையும் எடுத்துக்காண்பிக்கிறார். பாதிரியார் அமைதியாக ஜீன்வால்ஜினைப் பார்த்து "என்னப்பா உன்னை இரண்டு வெள்ளித் தண்டுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு போகச் சொன்னேனே. ஒன்றை மட்டுந்தான் எடுத்துக் கொண்டு போனாய் என்று கூறியபடி மற்றொரு வெள்ளித் தண்டையும் எடுத்து அவனிடம் கொடுக்கிறார். பொலிஸ்காரர் பேசாமல் போய்விடுகிறார். பாதிரியார் கூறியதை கேட்ட மாஜிகைதி பிரமையடைந்து தடாரென்று அவர் பாதங்களில் விழுந்து அவர் பாதங்களை கண்ணீரால் அபிஷேகம் செய்தான். இனி யோக்கியனாக வாழவேண்டும் என்ற உறுதியும் எடுக்கிறான்.

கணவன்: ஏன் பேபி அழுகுது?

மனைவி: பொம்பர் வந்து வட்டமிட்டு விளையாட்டுக் காட்டவேணுமாம்.

அதிமதரம்

அதிகம் மதுஅருந்தி விட்டால் பிரஞ்சுநாட்டவன் நடனமாட விரும்புவான். ஜேர்மனியன் பாடுவதற்கு விரும்புவான். பிரிட்டிஸ்காரன் சாப்பிட விரும்புவான். இத்தாலியனோ புழுகு ஆரம்பித்துவிடுவான். ஐரிஷ்காரனோ சண்டை செய்ய ஆரம்பித்துவிடுவான். அமெரிக்கனோ சொற்பொழிவாற்றத் தொடங்கி விடுவான். அது சரி ... இலங்கையன் என்ன செய்வான் தெரியுமா? இவர்கள் செய்யும் அத்தனையும் ஒரே நேரத்தில் செய்வான்.

பதி சொற்கேளாத பாவாய்

மில்டன் என்னும் மகாகவி மனைவியின் கடும் சொற்களைக் கேட்டு நடுங்குவாராம். ஒரு நாள் மில்டனின் நண்பர் "உமது மனைவி அன்றலர்ந்த ரோஜாவைப் போல இருக்கிறாள்" என்றாராம். அதற்கு மில்டன் 'நண்பா' நானோ குருடன் அழகு மிகுந்த ரோசாவைக் கண்டு களிப்பதற்கு நான் கொடுத்து வைக்கவில்லை. ஆனால் அதன் முட்கள் தினமும் என்னைக் குத்தி வேதனைப்படுத்துகின்றன அந்த வேதனையைத் தான் தாங்க முடியவில்லை" என்று கூறினார்.

அச்சக உலகின் நவீன முன்னோடிகள்

V

ஏசியன் அச்சகம்

28, 3-ம் குறுக்குத் தெரு,

யாழ்ப்பாணம்.

குழந்தைக் குறும்பு

ஆகா! என்ன ருசி! என்ன வாசம்!!

மனைவியின் கைபட்டுச், சுவை நிறைந்த கோழிக் கறியுடன், மதிய உணவில் வாய் உறைக்க, வயிறு நிறைத்துக் கொண்டிருந்தோம் — நானும், மனைவியும் எமது நாலுவயது மகன் ரமணனும்.

கோழிக் காலுடனான எனது போராட்டத்தை முடித்துக் கொண்டு, தலை நிமிர்ந்த போது அவனைக் காணவில்லை!

எங்கே போயிருப்பான்

“ரமணன்” கூப்பிட்டேன்; பதிலில்லை.

“சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தான்; கொஞ்ச நேரம் முந்தி எழும்பிப் போனான்; கை கழுவவோ தெரிய வில்லை” மனைவி

மீண்டும் ஒரு முறை கூப்பிட்டேன்; பதிலில்லை. பயம் வந்துவிட்டது!

அவன் ஒரு மீன் பயித்தியம்; கிணற்றுக்குள் மீன் இருக்கிறதா என அடிக்கடி எட்டிப் பார்ப்பான்

மூச்சு இலைக்க ஓடிச்சென்று பார்த்தேன்

கிணற்று நீர் சலனமின்றி, வெயில் ஒளியில் பள பளத்துக் கொண்டிருந்தது.

அமைதியடைந்து, முற்றப்பக்கம் தேடிப்போனேன்

அங்கே! அவன் அமைதியாக ஒரு கல்வினமேல் குந்தி இருந்தான், நந்தியாலெட்டை மரத்து அடிப் பக்கம் எதையோ கூர்ந்து அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அங்கே எங்கள் பூனை அமைதியின்றித் தவித்து நின்றது. பின் எட்டிப் பாய்ந்து பார்த்தது! மறுபடியும்.....

என்ன வந்து விட்டது இந்தப் பூனைக்கு!

“பூனீ” கூப்பிட்டேன், எனது குரலைக்கூடக் கவனிக்காது, பூனை அந்தரித்து நின்றது. அணி லா ஓணா?

அருகில் சென்று பார்த்தேன்

எலும்புத் துண்டு ஒன்றை, நூலில் கட்டி, மரக் கொப்பிஸ் தொங்க விட்டிருந்தான்; பூனைக்கு எட்ட வில்லை!

திராட்சைப் பழத்திற்காக, ஆலாலுடன் துள்ளிப் பாய்ந்த நரி போலப், பூனை துள்ளித் துள்ளி முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தது.

ரமணன் குறும்புச் சிரிப்பு சிரித்தான்.

(முறுவன்)

ஒருநாள் அமரர் கல்கியுடன் அவரது நண்பர் ஒருவர் சுவாரஸ்யமாக கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது கோகமே உருவெடுத்தது போன்று முகத்துடன் ஒருவர் வந்தார். அவர் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்துகொண்டு தன் தோளின் மீது போட்டிருந்த துண்டினால் தமது கண்களினின்றும் கசிந்து கொண்டிருந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் கண்ணீர் மறுபடியும் பெருகி வழியத் தொடங்கியது. “என்ன, என்ன” என்று கல்கியும் அவர் நண்பரும் பதறிய வண்ணம் கேட்டார்கள் அவரது நெருங்கிய உறவினர் யாராவது காலமாகியிருக்க வேண்டும்” அல்லது ஏதோ பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கல்கியும் நண்பரும் அவரை வேதனையுடன் நோக்கினர்.

“என் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து போயிருக்கிறது இந்த வாரப் பத்திரிகையில் நீங்கள் எழுதியிருக்கும் “கடித மும் கண்ணீரும்” என்ற கதையை படித்தபோது... ஊ.....ஊ.....என்று அவர் தேம்பிய வண்ணம் கல்கியைப் பார்த்து தமது முகஸ்த்துதி புராணத்தை ஆரம்பித்தார். அவர் சிறிது நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டு சென்ற பின்னர் கல்கி “நாசமாய்ப் போச்சு என்று கூறி வாய் விட்டு விழுந்து விழுந்து சிரித்தார். நல்லவேளை இன்று கதையொன்று கொண்டுவந்து கர வில்லை. ஆனால் இரண்டு நாளில் தபாலில் அவரது கதை வந்து எங்குமுத்தை இறுக்கும் என்றார். நண்பர் வாயடைத்து நின்றார்.

ஓவியத்திற்கு ஒரு கதை

இந்த ஓவியத்தில் காணும் பாத்திரங்களை மையமாக வைத்து சமகாலப் பிரச்சனையை மனதில் கொண்டு கதை எழுதுங்கள் தரமான கதைக்கு கலாநிதி நகுலேஸ் கதிர்காமநாதன் 50 ரூபா வழங்குவார் உங்கள் ஆக்கங்களை விரைவில் அனுப்பி வைப்புகள்.

— ஆசிரியர் —

பாவனையாளர்களுக்கு ஓர் பாங்கான இடம்

- * நவநாகரீக நங்கையரின் ஆடம்பரப் பொருட்கள்
- * பலவகையான சாய்ப்புச் சாமான்கள்
- * எல்லா ரகமான எழுத்து உபகரணங்கள்

எல்லாம் எம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்

- * மீன் வளர்க்கும் பிரியர்களுக்கு
எம்மிடம் கவர்சியான பலவகை
மீன்கள் விற்பனைக்குண்டு
- * சட்டத்தரணி, நொத்தாரிஸ்மாரின்
பாரங்கள் தேவையானோர்
எம்மிடம் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

ஏ. சி. எஸ். தொகுதி
ஸ்தாபனங்கள்

90, கே. கே. எஸ். வீதி,
சுன்னாகம்.

 274

உதயத்தை நோக்கி

கே. ஆர். டேவிட்

பஸ்ஸில் நாதனுக்கும் சுக்குட்டிக்கு மிடையில் நடந்த சம்பாஷணைகளிலிருந்து ஒருவரையொருவர் பெருமளவில் புரிந்து கொண்டு விட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம் பஸ் நிலையத்தில் சுக்குட்டி நிற்கிறான் நாதனும் நிற்கிறான் - நாதனுக்கு விடுதலையான உணர்வு-சுக்குட்டிக்கு பிறந்த மண்ணுக்கு வந்துவிட்ட உணர்வு.

பிரான்சில் வாழ்ந்த ஐந்து வருடங்களின் நினைவுச் சுமை பெருமளவில் குறைந்து...பிறந்தமண் பிரச்சனைகளோடு சிறுகச் சிறுக ஆணைந்து கொண்டிருக்கிறான் சுக்குட்டி.

"நாதன் ரீ குடிப்பமா....."

"குடிப்பம்....."

இருவரும் முன்னுள்ள 'சுடாஸ்கப்பேக்'க்குள் நுழைகின்றனர்.

"சுக்குட்டி....இப்ப நீங்கள் எங்கை போறதாய் தீர்மானிக்கிறீர்களே....."

"நான் எங்கை போறது..... எங்கையாவது ஒரு அறையை எடுப்பம்....."

"நீங்கள் இடைப்பட்டால் என்றை வீட்டை வரலாம்.....பிறகு பார்த்து ஏதாவது ஒழுங்கைச் செய்து கொள்ளலாம்....."

"நான் வரது உங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்காதா....."

"அப்படி ஒண்டும் இருக்காது....."

சுக்குட்டி நாதனோடு போகச் சம்மதிக்கின்றான்.

இவர்களுக்காக ரீ கொண்டு வந்த சிப்பந்தி நாதனை அவதானமாகப் பார்க்கிறான்.

"...நாதன்தானே...."திடீரென்று அவன் கேட்கிறான் நாதன் தலையை நிமிர்த்தி அவனைப் பார்க்கிறான்

"நீ ஏபிரகாம் தானே....."

"ஓமடா....."

இருவருமே நிலாவெளியில் உள்ள உல்லாசப் பிரயானிகள் விடுதியில் வேலைசெய்து, நாதனுக்குமுன் ஏபிரகாம் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலையாகி இங்கு வந்து வேலை செய்கின்றான் - அவனில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள்.

"உனக்குப்பிறகு அரசுவிருந்தாளியாகி.... ஒன்பது மாதங்கள்..... இப்பதான் கொழும்பு பஸ்ஸிலே வந்து இறங்கினான்...எனித்தான் வீட்டை போகவேண்டும்.. என்றை வீட்டுப்பக்கம் போனியா...நாதன் கேட்கிறான்

"நாதன்...."தொடர்ந்து ஏபிரகாம் பேசமுடியவில்லை. அவன் கண்களில் சோகக்குறிகள்!

"என்னடா ஏபிரகாம்..."

"எடேய்...உன்னை செத்தவீடு..."

"என்னடா....."

"எடேய்..... உன்னை அம்மா உன்னைச் செத்துப் போச் செண்டு.....செத்த வீடு கூடக் கொண்டாடிப் போட்டார்....."

நாதன் சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறான்: சுக்குட்டி அதிர்ந்து போனான்.

"...நான் செத்துத்தான் போனன்..." சில வினாடிகளின் பின் நாதன் கூறுகிறான்.

சில நிமிடங்கள் மூவருக்குமிடையில் அமைதி -

"நான் இப்ப வீட்டை போறன் பிறகு வாவன் ஆறுதலாய்க் கதைப்பம்....." நாதன் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்படுகின்றான்

சுக்குட்டியின் மனம் அடித்துக் கொள்கிறது ஏபிரகாம் சொன்ன அந்தச் செத்த வீட்டுச் சம்பவத்தைச் சுக்குட்டியால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

"நாதன் எங்கை மனைக்கெடாமல் முதலிலே வீட்டுக்குப் போய் உன்னை அம்மாவைப் பார்..." வாசல் வரை வந்த ஏபிரகாம் கூறுகிறான்

"நான் இப்ப வீட்டை போகலாம்..... ஆனால் அம்மா இப்ப வீட்டிலே இருக்கமாட்டா....."

"ஏன்....."

"எங்கையாவது பிச்சைக்குப் போயிருப்பா" நாதன் சர்வசாதாரணமாகவே இதையும் கூறுகிறான்,

"என்றா அப்பிடிச் சொல்லுகிய்ய....."

".....என்ற உழைப்பிலேதான் வீட்டுச் சீவியம் போய்க்கொண்டிருந்தது....ஒன்பது மாதம் அந்த வருமானம் இல்லை.....அம்மா வேறே என்ன செய்வா... பிச்சைதான் எடுப்பா....."

நாதனும் சுக்குட்டியும் புறப்படுகின்றனர்.

“நாதன்...ஒரு ராக்கியை ஏற்பாடு செய்துவா...”

“நான் அதிகம் நடந்துதான் போறனான்.....மினி பஸ்ஸிலை போறதெண்டால் நூறுரூபா கேப்பாங்கன்...”

யானைக்குட்டிகள் போன்ற சுக்குட்டியின் இரண்டு குட்டைகள் அவைகளை மிளிப்பஸ்ஸில் ஏற்றிஇறக்குவது சிரமந்தான். கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குப் பிரயாணம் செய்யலாம். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆணைக்கோட்டைக்குப் பிரயாணம் செய்வது மிகச்சிரமம்...அவ்வளவு சனநெருக்கம்.

“சுக்குட்டி ஆற்று நீரெண்டாலும் அளவோடு தான் குடிச்சவேணும்.....வெளி நாட்டுக் காசெண்டாலும்.... தேவையோடெதான் சிலவளிக்க வேணும்...”

சுக்குட்டி ஒரு ராக்கியை ஒழுங்கு செய்கிறான் இருவரும் அதில் ஏறிப் புறப்படுகின்றனர்.

ராக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சுக்குட்டி எதுவுமே பேசாமல் இருக்கிறான். அவனது மனத்திரையில் திடீரென ஏதோவொரு சிந்தனை தோன்றியிருப்பதை நாதன் உணர்கிறான்.

“என்ன சுக்குட்டி பலத்த யோசனை.....”

“.....உங்கடை செத்த வீட்டைப் பற்றித் தான். யோசிக்கிறன்...ஒரு மனிசன் உயிரோடை இருக்கிறானே இல்லையா என்பதைக்கூடத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத அவலம்.....”

“.....இனிமேல் நான் ஒரு நடைப் பிணந்தானே சுக்குட்டி...நானே என்றை மரணத்தை ஒத்துக்கொள்ளுக்கை.....அம்மாவிலை எண்ணெடு பிழை சொல்லுறது...ஊரிலை உலகத்திலை நடக்கிறதகளை வெச்சுத்தான் அம்மா இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறா!.....நாங்களெல்லாம் வளவிலங்குச் சட்டவிகைகளுக்கும் அமையாத ஒரு வகை மிருகங்கள்...” மிகவும் வெறுப்போடும் வேதனை யோடும் அவன் கூறுகிறான்.

சுக்குட்டி மௌனமாக இருக்கிறான்.

“என்னோடை இருந்த எத்தனை வாலிபர்கள்..... ஒவ்வொரு காலமையும் ஆராற்றை பெயர்கள் கூப்பிடப்படுமோ எண்ட ஏக்கம்..... பெயர்கள் கூப்பிடப்பட்டு பெயருக்குரியவர்கள் புறப்படும்போது.....எங்களைத் திரும்பிப்பார்ப்பார்கள்.....அந்தப் பார்வை... நெருப்புத் தண்டைக்கூட நாக்கிலைவெச்சு உமியலாம்... அந்தப்பார்வையோத் தாங்கேலாது...அங்கை ஆருமே சிரிக்கிறதிலை.....ஆனால், அழுகிறதக்கும் அனுமதியில்லை...” நாதன் பெருமூச்சோடு கூறுகின்றான்.

ராக்கி றைவர் — அவனது கண்கள் கூடக்கலங்கி விட்டன!.....அவன் இதே மண்ணில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவன்.....

ராக்கி ஆறுகால் மடத்தை தாண்டி குருசமதவடி ஒழுங்கையில் இறங்கி - சில வளைவுகளைத் தாண்டி..... ஒரு குடிசையின் முன் நிற்கின்றது -

அதுதான் நாதனின் வீடு.

மாம் பழ
மாந்திரியம்

- ☐ வாங்க வாங்க தம்பி... என்ன சமாச்சாரம்?
- அப்படி ஒன்றும் விசேஷமாயில்லை.
- ☐ அதுசரி உங்க கல்யாணம் காதல் கல்யாணம் தானே?
- சீ...சீ...நம்ம மாமியார் மாம்பழம் தந்து மயக்கி எடுத்தவ!
- ☐ உத்தியோகம் எப்படி எடுத்தீங்க...
- மாம்பழம் கொடுத்துத்தான்
- ☐ அது போக கையிலை என்ன பார்சல்
- ஆனையிறவை கல்டமில்லாமல் தாண்டிப் போக ஆமிக்காறனுக்கு கொடுப்பதற்கு.

செத்தவன் உயிர்பெற்று வந்த புதினம்!.....

முற்றத்தில் விளையாடிக் கொண்டு நின்ற கடைக்குட்டிப் பொட்டை நாதனைக் கண்டு விட்டான்... சில வினாடிகள்.....சிலையாகி.....பயந்து.....

“அம்மா ஓடிவாணை...” கத்திக்கொண்டு தாயை நோக்கி ஓடுகிறான்.

அவளுக்கு இப்போது எட்டு வயது. செத்தவர்கள் பேயாக வருவார்கள் என்ற நம் மவரின் கிராமியப் பேச்சு...செத்துப்போன அண்ணன் பேயாக வந்திருக்கிறான்...என்ற பயம்.....

“காரும் இரைஞ்சு கேட்டிது...உவளும் கத்திறுள் என்னெண்டு பாருங்கோ.....”தாய் குடிசைக்குள் இருந்தபடியே குரல் கொடுக்க - ஏனைய நான்கு சகோதரங்களும் வெளியே வருகின்றனர்.

நாதனும் சுக்குட்டியும் முற்றத்துக்கு வந்து விட்டனர்.

ஆனவருமே வாயடைத்துப்போய் நிற்கின்றனர்!

“என்னடி... ..”

“அம்மா.....

“என்னடி.....”

“அம்மா அண்ணை, அம்மா அண்ணை.....”

தாயும் வருகின்றாள்.....

ஆனந்தக் கண்ணீரைச் சுரக்கின்ற சுரப்புகள் வேறுமையாக உலர்கின்றன.....வாழ்க்கையில் அனுபவித்திராத - இனிமேலும் அனுபவிக்க முடியாத ஒரு இன்ப நிலை.....

தம்பிக்கு காதலாம்!

- என்மகன் உங்க மகளைக் கல்யாணம் பண்ண வேண்டுமென்று தலைகீழாய் நிற்கிறான்
- சிரசாசனம் மூளைக்கோளாறுக்கு நல்லது. தலைகீழாக நிற்கட்டும்.

அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் கூடி, சிராமமே கூடி விட்டது!.....

சுக்குட்டி ஒதுங்கி நின்று கொண்டான், நாதனிடம் எத்தனையோ கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன!..... எத்தனையோ புதினங்கள் கூறப்பட்டன!.....

இரவு பத்துமணிவரை இதேநிலைதான்.

இங்கு வந்த சில மணித்தியாலங்களில் வீட்டுநிலையைப் புரிந்து கொண்ட சுக்குட்டி எதோ சில சாட்டுக்களைக் கூறி ஒரு தொகைப் பணத்தை நாதனின் காயாரிடம் கொடுத்து விட்டான்.

உயிர் பெற்று வந்த மகனுக்கு ஒரு கிளாஸ் கோப்பி போட்டுக் கொடுப்பதற்காக, நாதனின் தாயார் பிள்ளைகளை நான்கு திக்கும் கலைத்தகலைப்பு.....சீனிதேயிலை வேண்டுமே!

...என்ன கொடுமை!...சுக்குட்டியால் அந்தக்காட்சியைப் பார்க்க முடியவில்லை... ..

ஆண்டவன் என்றொருவன் இருந்தால் அவனைப் போல ஒரு கொடியவன் இந்த உலகத்தில் வேறுயாரும் இருக்க முடியாது இப்படித்தான் அவன் மனம் என்னியது!

சுக்குட்டியும் நாதனும் குனித்துச் சாப்பிட இரவு ஒரு மணியாகிவிட்டது.

குளம்பு சொதி, பொரியல் சம்பல்.....அரிசி மாப்பிட்டு

...“என்னமா இவ்வளவு தட்டிடலாய்க்கிக்குட... இதுக்கெல்லாம் வசதி.....” நாதன் வெளியாகவே கேட்கிறான்.

“ஒன்பது மாதங்களுக்குப் பிறகு ஆசையாய் சமைச்சிருக்கு...முதல் சாப்பிடு நாதன் பிறகு கதைக் கலாம்.....” சுக்குட்டி சமாளிக்கின்றான்:

ஆரவாரங்கள் ஓய்ந்து - அவர்கள் படுக்க இரவு இரண்டு மணியாகி விட்டது. சுக்குட்டியும் நாதனும் வீட்டு முற்றத்தில் ஒரு பாயில் மிகவும் நெருக்கமாய் படுத்திருக்கின்றனர்...இருந்தது ஒரு பாய்தான்!

“சுக்குட்டி.....என்னை குடும்பத்தையும், என்னை வாழ்க்கையையும் பார்த்தீங்களா.....” நாதன் கூறுகிறான்.

“நாதன் இப்படியான வாழ்க்கையை வாழ நான் குடுத்துவைக்கயில்லை..... ஐஞ்சு வருஷத்துக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறேன்...என்னைச் சுகம் விசாரிக்க ஒருத்தர்கூட இந்த மன்ஸனில் இல்லை.....” மிகவும் வேதனையோடு அவன் கூறுகிறான்:

“அப்படி ஒருத்தருமே இல்லையா.....”

“கிறிஸ்தவ பாதிரியார் ஒருவர்.....அதுக்குப்பிறகு நான் நிண்ட வீட்டுக்காறர்.....குப்பை மேட்டிலே சில குடும்பங்கள்.....அவ்வளவுதான் என்றை அறிமுகம்... சோலட்கமி, நவந்தன், கல்யாணி..... இவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்களோ, இல்லையோ....இனிமேல்தான் தேடிப்பார்க்கவேணும்.....”

“அது சரி சுக்குட்டி...சொந்தக்காரரில்லை...சொந்தமாய் ஒரு குடிநிலையில்லை..... அறிமுகமெண்டு குறிப்பிடக் கூடியவளில் ஒருவரும் இல்லை...உங்களால் வெளி நாட்டுக்கு எப்படிப் போகமுடிகுது”

சுக்குட்டி வெளிநாட்டுக்குப் போவானென்று யார்தான் எதிர்பார்த்தாராக!....சுக்குட்டியே எதிர்பார்க்கவில்லை!

நான் வெளி நாட்டுக்குப் போன சம்பவத்தை இப்பதினைச்சாலும்... ஒரு கனவுபோலவே இருக்கு..... நான் முதலில் நிண்ட அனாதை விடுதியோட ஒரு கோயிலும் இருந்தது! அங்கையூட் எண்ட வெளிநாட்டுப்பாதிரியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சாதாரண மானவரல்ல அவர் ஒரு ஆராய்ச்சியாளன். பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அடிக்கடி இலங்கைக்கு வரு

பாலு: சீப்பிளேன் வருகுது

வேலு: மச்சான் உதுதான் கோள்மூட்டிப் பிளேன் உவர் போனவுடன் தான் பொம்பர் கோவத்துடன் வருவார்

வார் வந்தால் அனாதை விடுதிக் கோயில்லேதான் தங்குவார் — அவர்தான் தன்னைச் சொந்தக்கிலவிலே என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போனார். பிராணசிலையும் ஒரு வருஷம் தன்னைக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களோடையே என்னை வெச்சிருந்து பாதுகாத்து... மொழிகற்பித்து... வேலையும் தேடித்தந்தார். சுக்குட்டி இவைகளைக் கூறிக் கொண்டிருக்கும் போதே நாதன் உறங்கி விட்டான்.

நாதனின் உறக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட சுக்குட்டி தனது பேச்சை நிறுத்திக்கொள்கிறான்.

சுக்குட்டியின் மனக் கண்ணில் யூட்பாதிரியாரின் வயோதிபத் தோற்றம் நன்கு தெரிகின்றது.

சுக்குட்டி அருமைலிங்கத்தாரின் வீட்டில் நின்ற போது ஒருநாள் யூட்பாதிரியார் அருமைலிங்கத்தாரை தேடிவந்தார்-அப்போது அருமைலிங்கத்தார் வெளியே சென்றிருந்தார். சுக்குட்டி முன்பே அறிமுகமானவன் அவரை வரவேற்று ஒரு செவ்விளவியும் வெட்டிக் கொடுத்தான்.

ஐயா... எனக்கெண்டு ஒரு குடிநிலம் இருந்தால் .. உங்களை மறிச்சு ஒரு நேர்ச்சாப்பாடாவது தந்துதான் அனுப்புவன் நான் என்ன செய்ய..... அதுக்கெல்லாம் நான் குடுத்துவைக்கயில்லை... 'சுக்குட்டி மிகவும் வேதனையோடு கூறினான்.

சுக்குட்டி அனாதை விடுதியில் இருந்த போது ஒரு நாள் தனக்கும் சுக்குட்டிக்கும் இடையில் கடற்கரையில் நடந்த தார்மிகச் சம்பாஷணையை யூட்பாதிரியார் நினைத்துக்கொள்கிறார் சுக்குட்டி அப்போது கேட்ட கேள்விகளையெல்லாம் சிறுபிள்ளைத் தனமான கேள்விகளென்றே அப்போது நினைத்துக்கொண்டார்.

ஆனால் இன்றும்..... அதே சாயலிலுள்ள வார்த்தைகள்!.....?

... 'எங்களைப் போலே அனாதைகளையெல்லாம் சருவேசுரன் கப்போத்துவார் என்று சொன்னீங்களை கவாமி..... சருவேசுரன் எப்ப கவாமி வருவார்....

...எங்களுக்கு எப்ப நிறையச் சாப்பாடு தருவார்

* எங்கு சுதந்திரம் நிலவுகின்றதோ அதுவே என்னாடு.

பெஞ்சமின் பிராங்கீனின்

* எங்கு சுதந்திரம் இல்லையோ அதுவோ என்னாடு.

தொமாஸ் பெலின்

* எங்கே மக்கள் சுதந்திரத்திற்குப் போராடுகின்றனரோ அங்கே நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து போராடுவேன்.

பைரன்

தம்பி.... நீ அனல் பறக்கும் பேச்சாளனும்.... புழுங்கல் காயலிரித்திருக்கிறன்..... கொஞ்சம் புழுங்கல் முன் வந்து பேசு.

— அதிமதூர் —

...உடுப்புகள் தருவார்.....!

.....விடுதருவார்....." இப்படித்தான் அப்போது யூட்பாதிரியாரிடம் சுக்குட்டி கேட்டான்.

ஒரு மணிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளைத்தான் சுக்குட்டி கேட்டான்.....

அதைத்தான் இப்போதும் கூறுகிறான்! இன்று நேற்றல்ல... கிட்டத்தட்ட ஏழு வருடங்களின் பின்....

யூட்பாதிரியார் சாதாரணமானவரல்ல பல நாடுகளுக்குச் சென்றவர்..... ஆராய்ச்சியாளர்.....

சமுதாய மேடுபள்ளத்திற்கான காரணங்களை நன்கறிவார்! சுக்குட்டியின் மனதிலுள்ள அடிப்படை ஏக்கத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டார்.

'ஏன் சுக்குட்டி உனக்கு கோயில் வாழ்க்கையா, இந்தவாழ்க்கையா விருப்பம்.....

"கோயில்லையும் நெடுக ஆக்கன்... ஆனால் எப்பவும் அமைதி..... இஞ்சையும் நெடுக ஆக்கன்தான் ஆனால் எப்பவும் கலகலப்பு..." தலையைச் சொறிந்தபடி அவன் கூறுகிறான்

"அருமைலிங்கம் ஐயா எல்லா வசதிகளும் செய்து தந்திருக்கிறார்....."

...பவுனாலை விலங்கு போட்ட கைதியன்... என்று எங்கடை குஞ்சண்ணன் சொல்லுவார்....." சுக்குட்டியின் பேச்சைக் கேட்டு யூட்பாதிரியார் சிரிக்கிறார்

"சேர்... எங்கடை அருமைலிங்கம் ஐயா இருக்கிறாரே... அவர் எப்பவும் சனங்களைப்பற்றித்தான் கதைப்பர்... தன்னை கடைசி மூச்சையும் சனங்களுக்காகத்தான் விடுவான் என்று அடிக்கடி சொல்லுவார்....." மிகவும் மகிழ்ச்சியோடும் உற்சாகத்தோடும் சுக்குட்டி கூறுகிறான்

பாதிரியாரின் உதடுகளில் ஞானச் சிரிப்பொன்று தவழ்கின்றது... அவர் முக்காலத்தையும் உணர்ந்தவரல்லவா..... உங்களுக்கு

"சுக்குட்டி என்னோடை பிராணசுக்கு வரவிருப்பமா....." திடீரென பாதிரியார் கேட்டார்.

"அதெல்லாம் நடக்கக்கூடிய சம்பவமா...."

"அதெல்லாம் நடக்கும்... உங்களுக்குச் சம்மதமா"

"சம்மதம் சுவாமி..." சுக்குட்டி வானத்தில் பறந்தான்.

அதன்பின்பு சுக்குட்டிக்கு பிறப்புப் பதிவுவைத்து சுக்குட்டியை சூரியகுமாராக்கி... பாஸ்போட்ட்வரை..... பாதிரியாரே சகலதையும் செய்து சுக்குட்டியை பிரான்சிற்கு அழைத்துச் சென்றார்;

சுவாமியாரோடு புறப்படுவதற்கு சிலதினங்களுக்கு முன் குப்பைமேட்டு மக்கள் அவனுக்குப் பிரியாவிடை செய்தனர். அவன் தோலட்சுமியும் நவநீதனும், கல்யாணியும் கறுவாச்சன்னை மீனில் குழம்பும் பொரியலும் செய்து விருந்து கொடுத்தனர்.

அவன் கல்யாணி கூட அன்றைக்கு ஏதோ மாதிரி நின்றாள்.

“சுக்குட்டி சந்தோஷமாய் போட்டுவா கொழும்பு வரை வந்து வழியலுப்ப ஒருத்தரும் இல்லையே என்று கவலைப்படாதே..... நீ திரும்பிவந்தால்.....நாங்களும் சாகாமல் இருந்தால்...அதுக்குப்பிறகும் பழகிற வாய்ப்பிருந்தால்...” நவநீதன் அழுதுவிட்டான்.

சுக்குட்டியும் அழுது - சகலருக்கும் கன்கலங்கி விட்டது.

பிரான்சுக்குச் சென்ற சுக்குட்டி பாதிரியாரின் ஆதரவில் ஒருவருடம் மொழிகற்றான். ஆங்கிலம், பிரான்சு ஆகிய இருமொழிகளிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினான் அடுத்தவருடம் போதியளவு சம்பளத்துடன் ஒரு வேலையும் கிடைத்தது.

சுக்குட்டி நான்கு வருஷங்கள் பிரான்சிலேயே வாழ்ந்தான்.

பிரான்சிலிருந்து கொழும்புவரை நோகாமல் பிரயாணம் செய்த சுக்குட்டி கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வரை...உருவம்மாறி உள்ளம்மாறி இப்போது ஒரு பாயில் - நாதனோடு படுத்திருக்கின்றான்!

தொடரும்

அரசியல்வாதி: என்ன முனியாண்டி உலகில் தரத்தால் உயர்ந்த தேயிலை நம்முடையதுதான்.

முனியாண்டி: ஆமாங்க.....ஒலகத்தில் தரத்தால் வாழ்ந்த வாழ்க்கை நம்ம வாழ்க்கைதான்.

ஜோக்கிரட்டஸ்

கண்ணீர் படலம்

* காதலில் காயும் காலத்திலும் கண்ணீர் வடித்தாய்..... காதலியைக் கல்யாணம் பண்ணிய பின்பும் கண்ணீர் வடிக்கின்றாயே!

■ அன்று காதலி கனவில் வரவில்லையே என்று கண்ணீர் வடித்தேன் இன்று மனைவி கனவில் வருகிறாளே யென்று கண்ணீர் வடிக்கின்றேன்.

பேச்சாளர்: நேற்று நான் பேசிய கூட்டத்தில் நல்ல சனக்கூட்டம்.

ஒருவர்: எந்த இடத்தில் பேசினீர்கள்.

பேச்சாளர்: முனிசிப்பல் தண்ணீர்க் குழாயடியில்

தெய்வலோகத்தில் பீதி!

தேவலோகத்தில் பூலோக வாழ் மக்கள் யாராகிலும் பொய்பேசினால் அங்கு மணி அடிக்கும்படி தெய்வேந்திரனால் ஒரு கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டது.

மாலேநேரம் தேவலோகம் அமைதியாக இருந்தது. திடீரென ஆறு மணி போல் மணிகணீர் கணீர் என ஒலித்தது. தெய்வேந்திரன் நாரதரை அழைத்து 'பூலோகத்தில் யார் பொய் பேசுகிறது மணி ஒலி கேட்கிறதே' அதற்கு நாரதர் தேவரீர் இப்பொழுது ஆறு மணி, பூலோகத்தில் இலங்கைச் செய்தி நேரம் 'புவத் பொய்ச் செய்தி ஒலிபரப்பப்படுகிறது என்றார் நாரதர்'

தெய்வேந்திரனின் கண்கள் கலைஎன எரிந்தது.

கவிதா அரஸ்

இழப்புக்களை அடுக்கட்டுவோம்

மேகம் கறத்துப் போய், கொட்டித் தீர்க்கலாமா
வெனக் கனத்து நின்றது.

வடக்குப் பக்க ஜன்னலூடாக மெல்லென் வீசிய
குளிர் காற்று, விறைத்துக் கிடந்த உடலின் ரோமங்
களைச் சிலிர்த்து நிமிரவைத்தது.

மனமும் சோகத்தில் கனத்துச் சோர்ந்து கிடந்தது

டிஸ்பென்சரியில் சனக் கூட்டம் இல்லை! தெருவும்
வெறிச்சோடிக் கிடந்தது!!

தைமாதத்தின் குளிரும் மழை மூட்டமும்தான்
சனங்களை வீட்டுக்குள் முடக்கி வைத்திருக்கிறது என்று
சொல்ல முடியாது.

நேற்று நடந்த பிரயாணம்.....?

அதிகாலை ஐந்தரை மணிக்கே, எங்களைக் கதிகலங்
கித் துயில் கலைய வைத்தது முதல் ஷெல்அடி தொட
ர்ந்து நாலா பக்கமும் மாறிமாறி ஷெல்அடி; அந்தக்
காம்பின் நாலு மைல் சுற்றாடலில் உள்ள அனைத்துக்
கிராமங்களுமே கதி கலங்கிப் பயந்து அடங்கிக் கிடந்தன

எங்கும் அமைதி! இடையிடையே குண்டு வெடிச்
சத்தங்கள்; அதனிடையே காயம்பட்டவர்களை ஏற்றிக்
கொண்டு விரைந்து செல்லும் வாகனங்களின் இரைச்
சல்கள்.

ஷெல்அடி சிறிது குறைகிறதே என மனம்ஆற ...

.....இராட்சத அலுமினியக் கழுகுகள் இரைச்ச
லோடு வந்து குண்டுகளையும், துப்பாக்கி ரவைகளையும்
மாறி மாறி உமிழ்ந்து.....

ஓ! அன்று எமது மண்ணில் எத்தனை இழப்புகளோ?

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக.....,

எனது குடும்பத்திற்கும் எனது டிஸ்பென்சரிக்கும்
மிகவும் வேண்டிய பெண் ஒருத்தியின் ஒரே தம்பி,
ஷெல் அடியில், அதே இடத்தில்...அதே கணத்தில்...

என்ன பரிதாபம்; ஐந்து மணமாகாத பெண்களுக்கு
ஒரே தம்பி; குடும்பத்தின் 'நிரந்தர வைப்புப் பணம்,
என நம்பினார்கள்!

ஆனால் அவனோ.....? வீட்டைவிட நாட்டிற்குத்
தனது சேவை. அதிகம் தேவை என நம்பினான் செயற்
பட்டான்.

அந்தப் பணிக்காகவே தனது உதிரத்தைக் கொட்டி
விட்டான்; உயிரைக் கொடுத்து விட்டான்.

ஒரு வருடத்திற்கு முன் கூட, எங்களுக்கு முருங்
கைக்காயும், தூதுவளம் இலையும், அன்போடு கொண்டு
வந்து கொடுத்த மீசைகூட அரும்பாத அந்தப் பால்
வடியும் முகம்...என்னால் எப்படி மறக்க முடியும்...?

இப்படி எத்தனை இழப்புகள்...ஒவ்வொரு வீட்டி
லும்..... ஒவ்வொரு ஊரிலும்.....ஒவ்வொரு பிரதேசத்
திலும்.....

உயிரின் இழப்புகள்.....அங்கத்தின் சிதைவுகள்....

எத்தனை இழப்புகள் வந்தாலும், எமது மக்கள்
இன்னமும் நம்பிக்கையை இழக்கவில்லை!

எத்தனை தடங்கல்கள் வந்தாலும் தயங்காது தான்
டிப் பாயும் மனஉறுதியை இழக்கவில்லை.

இந்த நம்பிக்கைகளும், மனஉறுதியும் இழக்கப்
படாமல் இருக்கும் வரை — ஷெல் அடியும், பொம்மர்
குண்டும், எரிபொருள் தண்டையும், பொருளாதாரத்
தடையும்...ஏன் தடம்புரளும் மத்தியஸ்தங்களும் கூட
எம்மை உசுப்பமுடியாது

“டொக்டர்.....டொக்டர்.....”

சிந்தனை கலைந்து தலைநிமிர்ந்தபோது, ஒரு இளைந்
தம்பதிகள் சிந்தனை நிறைந்த முகத்துடன் நின்றிருந்
தனர்; அவள் நிறைமாத வயிற்றுடன்கூட.

“உங்களோடே ஒரு விஷயம் கதைக்கவேணும்...”

“சொல்லுங்கோ”

“எங்களுக்கு ரண்டு பிள்ளையன், அடுத்தடுத்துப்
பெத்துப்போட்டம்...மூண்டாவது வயித்திலை, பிள்ளை
யனுக்கு மூண்டு வயதும், ஒரு வயதும்தான்.....

.....இதுக்குமேலை பெத்தால் எங்களாலை வளத்து
ஆளாக்க ஏலாது.....

.....இந்தப் பிள்ளை பிறந்த கையோடே தடை
ஒப்பிரேஷன் அவளுக்குச் செய்விக்க வேணும்; நீங்கள்
தான் இந்த ஒப்பிரேஷனை ஒழுங்கு செய்து, செய்விச்
சுத் தரவேணும்” எனக் கணவன் ஒரே முச்சில் கொட்
டித் தீர்த்தான்.

அவர்கள் கேள்வி நியாயமர்னதுதான்;

அளவானதும், குழந்தைகளுக்கு கிடையே போதிய இடைவெளி விட்டதுமான குடும்பம், ஆரோக்கியமான மகிழ்ச்சிகரமான குடும்பமாக இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரியாததும் அல்ல.

ஆனால்.....?

நான் ஒரு சாதாரணமான, வருவாய்க்குக்காக மட்டும் தொழில் பார்க்கும் டொக்டர் அல்ல!

இனப்படுகொலைகள் தயவு தாட்சண்யமின்றி நடக்கும் ஒரு போராட்ட சூழ்நிலையில், சங்கமித்து வாழ்பவன் எனவே நாம் ஏற்கனவே கற்றுக்கொண்டவைகளையும், சரியெனப் பூரணமாக நம்பியவைகளையும் காலத்தின் தேவையை ஒட்டி மீள் பரிசோதனை செய்து பார்க்க வேண்டியது அவசியம் என நம்புவன்.

எனவே அந்தத் தம்பதிகளின் கோரிக்கையை எப்படி என்னால் மனப்பூர்வமாக நிறைவேற்ற முடியும்?

கொக்கட்டிச் சோலையில் இருநூறு பேரும் மன்னூரில் ஐம்பது பேரும், கிளிநொச்சியில் முப்பது பேரும் யாழ்ப்பாணத்தில் தினமும் நாளைத்து பேருமாக, எமது இனம் தினந்தினம் ஆரவாரமின்றி அழிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில் குடும்பக்கட்டுப்பாடு பற்றி போதிப்பதோ, வலியுறுத்துவதோ அல்லது அனுசரணையாகவோ நிற்பதோ எப்படி நியாமாகும்?

அதேபால், இந்தச் சூழ்நிலையில் குடும்பக்கட்டுப்பாடு செய்ய நினைப்பது, எமது இனத்திற்கு நாமே ஒழிப்பிப்பது போகலாகாதா?

ஒவ்வொருவரும் தம்மால் எத்தனை குழந்தைகளைப் பெற்று, முறையாக வளர்த்து ஆளக்க முடியுமோ, அத்தனை குழந்தைகளைப் பெறுவது அவசியம். தமது அற்ப சுகங்களுக்கும், சௌகரிய வாழ்க்கைக்குமாக குடும்பக் கட்டுப்பாட்டில் இறங்குவது இன்றைய சூழ்நிலையில், பாரியதவறு எனத்திடமாக நம்புகிறேன்.

பத்திரிகையாளரைப் பற்றி வி. கே. கிருஷ்ணமேனன்

நான் வாழைப்பழத்தைச் சாப்பிட்டால் பத்திரிகையாளர் என்னை வாழைப்பழம் சாப்பிட்டது என்று எழுதுவார்கள்.

அதிக குழந்தைகளைப் பெறுவதன் மூலம், எமது இனத்தின் தொகையைப் பெருக்கி, இனமேலாதிக்கம் பெற வேண்டும் என்பது என் எண்ணமில்லை; அது எனக்கு உடன்பாட்டானதும் அல்ல.

ஆனால்... சிறுகச் சிறுக அழிந்து கொண்டிருக்கும் எமது இனத்தைப் பூரண அழிவிலிருந்து காக்க வேண்டும்! இல்லையேல் சரித்திரப் புத்தகத்தில்தான் எமது இனத்தின் பெயர் இருக்கும்;

எத்தனையோ பேரை ஏற்கவே இழந்துவிட்டோம்!

- ஸ்டேஷன் மாஸ்டரைக் கல்யாணம் பண்ணியது தப்பாப் போச்சு!
- * ஏன்?
- பச்சைச் சாரியைக் கண்டவுடன் விசில் அடிக்கிறார்.

எமது இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்கிடையில் இன்னமும் எத்தனை பேரை இழக்கப் போகிறோமோ தெரியாது!

எமது இழப்புக்களை #டு செய்ய வேண்டாமா?

எனது எண்ணங்களை அவர்களுக்கு விளக்கினேன்.

“நீங்கள் சொல்லிறது சரிதான்; ஆனால் நாங்கள் எங்கடை குடும்பத்தைப் பற்றியும் யோசிக்க வேணும் தானே!...நான் ஒரு கவுன்மன்ட் சேர்வன்ட்...எனக்கு வாற மட்டுமட்டான சம்பளத்திலே வீட்டுச்செலவைப் பாக்கவேணும்; பிள்ளையளுக்கு உடுப்பு, பென்சில், பேனை வாங்க வேணும்...பிறக்கப்போறதுக்கு பால்மா எப்பிடி வாங்கப் போறன் எண்டு இப்பவே யோசிக்க வேண்டிக் கிடக்கு.

...அதுக்கிடையிலே நாலாவது பிள்ளையைப் பற்றி நினைக்க ஏலுமே?”

அவர்கள் சொல்வதிலும் நியாயம் இருக்கத்தான் செய்கிறது?

“ஆனால் நீங்கள் கேக்கிறது கருத்தடை ஒப்பிறே சன்: அது நிரந்தரமானது. பிறகு மாத்த முடியாது...”

...இன்னடைய நிலைமையிலே ஆளுக்கு எப்ப என்ன நடக்கும் எண்டு சொல்ல ஏலாது. நிரந்தரமான ஒப்பிறேஷனை விட்டிட்டு ஏதாவது தற்காலிக முறையனை இப்போதைக்கு பாவிக்கலாம்தானே?

.....குளிகை போடலாம்.....ஊசிபோடலாம்..... இல்லாட்டால் லூப் போடலாம்... பிள்ளையள் கொஞ்சம் வளந்தாப் பிறகு, நிலைமை சீர் அடைஞ்சாப்பிறகு ஒப்பிறேஷன் பற்றி யோசிக்கலாம் தானே.....?.

புரிந்து கொண்டார்கள்

ஒப்புக் கொண்டார்கள்

பின்னொரு நாளில் வந்தவரின் கதை சுற்று வித்தியாசமானது!

“உங்களைத்தான் நம்பி வந்திருக்கிறன் டொக்டர்எப்பிடியாவது உதவி செய்யுங்கோ”

எல்லாவற்றையும் இழந்து, சலித்து நிற்பது போன்ற தோற்றம்; ஆனால்...! ஏதாவது நம்பிக்கைக் கிற்றுத் தெரிகிறதா என அவரவரும் கண்கள்!

“என்ன விஷயம் அமைதியாகச் சொல்லுங்கோ”

“அமைதியா.....எனக்கா....” சோகப் புன்னகை சிந்திவிட்டு.

“மூண்டு வருஷத்துக்கு முந்தி, எனக்குக் கருத் தடை ஒப்பிதேசன் செய்விச்சப் போட்டன்.....

...இப்ப...இப்ப.....எனக்கு மாற்று ஒப்பிதேசன் செய்ய ஏலுமே?”

“எதுக்காக மாற்று ஒப்பிரேஷனோ? இரண்டாம் கலியாணம் கட்டியிருப்பாரோ?...இல்லாட்டால் வைப் பாட்டி வைச்சிருக்கிறாரோ?...அவள் பிள்ளை வேணும் எண்டு நச்சரிக்கிறாளா? எனக் குருட்டுயோசனை வந்தது

“மாற்று ஒப்பிரேஷன் செய்யலாம் தான்; ஆனால் அது அவ்வளவா சரிவாறதில்லை...ஒப்பிரேசன் செய்தாலும் பிள்ளை உண்டாகிறது நிச்சியம் இல்லை...

...அதுசரி, உங்களுக்கு ஏன் மாற்று ஒப்பிரேஷன்”

“எனக்கு இரண்டு பிள்ளையன்; அதுகளை ஒரு குறையுமில்லாமல் வளர்த்து, நல்லாப் படிப்பிச்ச ஆளாக்க வேணும் எண்டு நினைச்சு, எனக்குத் தடை ஒப்பிரேசன் செய்விச்சானுன்...

...போன வரியம், இளையவன் ஷெல் அடிச்சு, என்றை கண் முன்னாலையே துடிதுடிச்சு செத்துப்போனான்.....

பிறகு போன மாதம் ஷெல் அடிக்குப் பயந்து, மூத்தவனைத் தூக்கிக்கொண்டு நான் ஓடயிக்கை, ஹெலிகூட்டு, வயித்திலை சன்னம் பட்டு...பத்து நாளா ஆஸ்பத்திரியிலே கிடந்து.....அவனும் போட்டான்” கண்கலங்குவதைத் தடுக்க முடியாமல் அவன் விசம்பினான்

ஓ! இப்படியும் ஒரு கஸ்டமா...துன்பமா....சோதனையா.....

இன்னல்களும் தொற்று நோய் போல் ஒரே குடும்பத்தை இப்படிச் சிதைக்குமா.....

இன்னமும், எத்தனை உயிர்களை, குஞ்சு குருமன் என வித்தியாசம் இல்லாமல் இழக்கப்போகிறோம்?

“என்றை பேரைச் சொல்ல....

எனக்குக் கொள்ளி வைக்க.....

என்றை பரம்பரை அழிஞ்சு போகாமல் இருக்க... எனக்கு ஒரு பிள்ளை வேணும்”

“உன்னுடைய பரம்பரை மாத்திரமில்லை, எங்கடை தமிழ்ச் சமுதாயமே அழிஞ்சு போகாமல் இருக்கவேணும் என்றால், இனி இங்கே ஒரு கருத்தடை ஒப்பிரேஷன் கூட நடக்கக்கூடாது” என எண்ணிக்கொண்டேன்.

அருந்துங்கள் அண்ணா கோப்பி

உங்கள் வாடிக்கைக் கடைகளில்

அண்ணா No I கோப்பியினை

வாங்கி அவற்றின் வெற்றுப் பைக் கட்டுக்களை கொடுத்து கீழ்க்கானும் பரிசுப் பொருட்களை பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

3 Kg. அண்ணா கோப்பிக்கு

1 எவர் சில்வர் கப்

2 Kg. அண்ணா கோப்பிக்கு

1 பிளாஸ்டிக் கப் அன் சோசர்

1 Kg. அண்ணா கோப்பிக்கு

1 பிளாஸ்டிக் கப்

500 g. அண்ணா கோப்பிக்கு

1 கொப்பி

வெகுமதிகளை நேரில் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய இடம்

அண்ணா கோப்பிக் கடை,

நவீன சந்தை.

யாழ்ப்பாணம்.

கடிதத் தொடர்பு:

அண்ணா தொழிலகம்

இணுவில்

திரைவானில் கர்நாடக கானமழை

பொன். பூலோகசிங்கம்

திரையுலகின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிகளின் போது தமிழிசையுலகில் கொடிகட்டிப் பறந்த ஜம்பவான்கள் பலர் திரைப்படம் என்னும் கட்டில் செவிப்புல சாதனங்களால் வெகுவாகக் கவர்ந்து இழுக்கப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம். திரைப்படத்துறையின் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து அதன் வெகு ஜனத்தன்மை காரணமாக இந்நிலை ஏற்பட்டது.

நாதஸ்வர சக்கரவர்த்தி என்ற புகழுக்குரிய திருவாவடுதுறை இராஜரட்னம்பிள்ளை அவர்கள் கவிகாளமேகம் என்ற திரைப்படத்தில் நடித்திருக்கிறார். இசைமேதை ஜி. என். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சகுந்தலை படத்தின் கதாநாயகன், கதாநாயகியோ ஜக்கிய நாடுகள் சபையில் கர்நாடக இசைமீட்டி சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற இசைமேதை எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி அவர்கள் தான் இந்தப்படம் 1940-ம் ஆண்டு வெளியானது. இதைவிட எம். எஸ். அவர்கள் பக்தமீரா (1945) மற்றும் சாவித்திரி, சேவாதனம் போன்ற படங்களிலும் நடித்து இருக்கிறார்கள். ஜி. என். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களோ மேலும் வசந்தரதேவியுடன் இணைந்து "உதயணன் வாசவத்தா" என்ற படத்திலும் நடித்தார். வசந்தரதேவி இந்தநடிகையும் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவருமான வைபந்திமாலாவின் தாயார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மற்றொரு இசைமேதையான முசிறி சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்களோ "துகாரம்" என்ற படத்தில் நடித்தார். இசைமேதை வி. வி. சடகோபன் அவர்கள் ஜெயினியின் தாரிப்பான மதனகாமராஜன், நவயுவன் ஆகிய இரண்டு படங்களிலும் இவர்தான் கதாநாயகன் பிரபல சங்கீத வித்துவான் மகாராஜபுரம் விஸ்வநாத ஐயர் அவர்கள் பக்தநந்தனார் படத்தில் வேத்யராக நடித்தார். இதேபோல் எம். எம். தண்டபாணிதேசிகர் பட்டணத்தார், நந்தனார் போன்ற படங்களில் நடித்துள்ளார். பாடல்களை இயற்றி திரையுலகில் ஒரு சகாப்தம் படைத்த பாபநாசம்சிவன் அவர்கள் பக்தசேதா, பக்தகுசேலா, ருபேரகுசேலா, தியாகபூமி 1939 ஆகிய படங்களில் நடித்துப் புகழ்பெற்றார்.

இன்றைய புகழ் பெற்ற இசை மேதைகளில் மதுரை சேலிகோபாலன் அவர்கள் தோடிபாகம் படத்தில் கதாநாயகனாக நடித்துள்ளார். மதுரை சோமு அவர்கள் தெய்வம் படத்தில் ஒரு பாடலுக்கு குரல் கொடுத்து நடித்தார். இதே படத்தில் பித்துக்குளி முருகதாஸ், ராதா ஜெயலட்சுமி ஆகியோரும் பாடி நடித்தார்கள். பாலமுரளி கிருஷ்ண அவர்கள் படங்களில் நடிக்காவிடினும் கலைக்கோயில் திருவிளையாடல் போன்ற படங்களில் தமது இசை ஞானத்தைப் பிழிந்துகொண்டிருக்கும் ரசமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். கலைக்கோயில் படத்தில்

வரும் தங்கரதம் வந்தது விதியிலே பாடல் திசை தெரியாது செல்லும் திரைப்பட இசையுலகினை சரியான விதிக்கு இழுத்துவரும் பாடல் என பத்திரிகைகள் பாராட்டின. விண்ணித்துவான் எஸ். பாலச்சந்தர் அவர்கள் பொம்மை படத்தை திரையுலகிற்கு அளித்தார்கள். திரையுலகில் மற்றுமொரு பாலச்சந்தர் இருப்பதால் வி. கா. பாலச்சந்தரை பொம்மை பாலச்சந்தர் என்றும் அழைப்பர்.

இவ்வாறாக சக்திவாய்ந்த கட்டில் செவிப்புல சாதனமான திரைப்படத்துறை வெகுசனத்தொடர்பு சாதனமாக இருப்பதால் அது இசையுலகையும் தன்பால் இழுத்துக் கொண்டமை வியப்பில்லை என்றே கூறலாம்.

சிரித்திர

காதலன் உன் கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் உலகமே சுற்றுவது போல் இருக்கிறது.

மறைவிலிருந்த பெண்ணின் தந்தை:

நானும் கன்னத்தில் ஒரு குத்து விட்டால் உலகம் சுற்றுவது போல் உனக்குத் தெரியும்.

* * *

■ MRS ஜேனின் நாயை கார் நெரித்து விட்டது. இச்செய்தியைக் கேள்விப்பட்டால் ஏக்கத்தில் இறந்துவிடுவாள். இதைத் திடீரென்று சொல்லக்கூடாது.

* இல்லை. முதல் "கணவன் விபத்தில்" என்றுதான் கதையை ஆரம்பிப்பேன்.

* ஒரு மறதிக்காரத் தத்துவ மேதையை பத்திரிகை நிருபர்..... நீங்கள் வாழ்க்கையில் எதைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" எனக் கேட்டார்.

* அதற்கு அவர் "நான் எனது மூக்குக் கண்ணாடியைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்" எனப்பதிலளித்தார்.

* * *

ஒருவர்: இன்று பத்து சதத்திற்கு என்ன வாங்கலாம்.

மற்றவர் பிச்சைக்காரனிடம் பேச்சு வாங்கலாம்.

ஓவியத்துக்கு ஒருகதை

இம் மாதத்திற்குரிய பரிசுக்கதை யாக திக்கம் சிவயோகமலர் ஜெயக் குமாரின் “வானம் பொய்க்கவில்லை” என்னும் கதை ஆவிரியகுமுலால் தேர் ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

“குறக்கூட்டம், பிள்ளைகுட்டியன் மாடு, நாய், இவற்றையும் கொண்டு கொள்ளையடிக்க வெளிக்கிட்டு விட்டியேளா” என்னும் வாசகத்தின் மூலம் வாசகரை வசீகரித்துக்கொண்ட எழுத்தாளருக்கு கலாநிதி நகுலேஸ் சுதர்கா மநாதனின் பரிசுப்பணம் ஐம்பது ரூபா வோடு, சரித்திரன் தனது மனமார்ந்த பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறான்.

முதற் பரிசுக் கதை

‘வானம் பொய்க்கவில்லை’

திக்கம் சிவயோகமலர் ஜெயக்குமார்

“அம்மா! இனி என்னால் ஒரு அடிகூட எடுத்து வைக்க முடியாது. என்னை காலெல்லாம் கன்றிப்போய் விட்டுது” நிலத்தில் இருந்து கொண்டே தனது உள்ளங்கால்களைக் காட்டினான் அமிர்தா.

அந்தப் பிஞ்சுக் கால்கள் கன்றிச் சிவந்து போயிருந்தன. இதனைக் கண்ட பெற்றோர் உள்ளம் நெருப்பாக எரிந்தது.

“கமலன் கூடக் களைத்துத்தான் போனான்” தங்களுடன் நடந்து வந்த மூத்த மகனைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டான் செல்லத்துரை. கிளிநொச்சியில் ஒரு கிழமையாகத் தொடர்ந்த பொம்பர், ஹெலி தாக்குதல், குண்டு வெடிப்புகள், துப்பாக்கிச் சூடுகள் இவற்றால் அழிந்துபோன வீடுகள், உடைமைகள், இழப்புகள் இவற்றின் மத்தியில் உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு, அகப்பட்ட தட்டுமுட்டுச் சாமான்களுடன் கால்நடையாக வெளியேறிய குடும்பங்களில் செல்லத்துரை குடும்பமும் ஒன்று.

கால்நடையாக இரண்டு மூன்று நாட்கள் பயணத்தில் புலோலிக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் கால் போன போக்கில் வந்தார்களே ஒழிய எங்கே தங்குவது என்பது அவர்களுக்குக் கேள்விக் குறியாகவே இருந்தது. பிள்ளைகளும் சோர்ந்து களைத்துப் போய் விட்டார்கள். எங்கையாவது ஒரு இடத்தில் ஆறி அமர்ந்து விட வேண்டும் போலிருந்தது.

“எங்கள் ஐந்து பேருக்கும் கொஞ்ச நாட்கள் சங்குவதற்கு உந்த வீட்டிலே ஒரு இடம் தரச்சொல்லிக் கேட்டுப் பாருங்கோவன் பாவம் குழந்தையன் இனி எங்கை போறது” செல்லத்துரையின் மனைவி சந்தியி லிருந்த பெரிய வீடொன்றை ஏக்கத்துடன் பார்த்தபடி தனது கணவனைச் சிமீண்டினாள். அவளது கண்களில் கண்ணீர் குத்திட்டு நின்றது.

தலையில் மூட்டை முடிச்சகளுடனும்; மூன்று குழந்தைகளுடனும் அவர்கள் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகளாக நிற்கும் காட்சி கல்லைக்கூடக் கனியவைக்கும்.

“என்பா குழந்தையன் களைச்சப்போச்சுதுகள். இன்னமும் பார்த்துக் கொண்டு பேசாமல் நிற்கிறியளே அந்த வீட்டுக்காரரைக் கேட்டுப் பாருங்கோவன்” இப்ப எல்லா வீடுகளிலையும் அந்தரிச்ச வாற ஆட்களுக்கு இடம் கொடுத்து உதவுகினமாம்.

மனைவி புனிதம் நச்சரிக்கவே செல்லத்துரை மெதுவாக அந்த வீட்டுக் கதவைத் தட்டினான். உள்ளேயிருந்து பெண்மணி யொருவரும், அவளது மகளும் கதவைத் திறந்து எட்டிப் பார்த்தனர். அவர்களது பார்வையே இவர்களைச் சுட்டெரிப்பது போல இருந்தது:

“அம்மா நாங்கள் கிளிநொச்சியிலே இருந்து ஆயிக்குறங்களின்னை அட்டுழியம் பொறுக்க முடியாமல் எங்கடை வீடுவாசகலையும் அவங்களிடைப் பறிகொடுத்துப் போட்டு உயிர்தப்பி ஓடிவந்திருக்கிறம்; எங்களுக்கு

குத் தங்குவதற்குக் கொஞ்ச நாளைக்கு உங்கடை வீட்டிலே இடம் தந்தியன் எண்டால் பெரும் புண்ணியமாக இருக்கும் கெதியிலே நாங்கள் வேற இடம் பார்த்துப் போய்விடுவம்."

புனிதம் கெஞ்சிக் கேட்டான். அவன் கெஞ்சக் கெஞ்ச வீட்டுக்காரிக்கு எரிச்சல் மூண்டது. "இதுகளுக்கு என்ன துணிவு இருக்கவேண்டும். எங்கடை வீட்டிலே வந்து இடம் கேட்கிறதுக்கு!"

"நாங்கள் வீட்டிலே பிறத்தியாரை அடுப்பதில்லை. வேறெங்கையாவது போய்க் கொட்டிலோ, குடிளோ, போட்டுக் கொண்டு இருங்கோவன் நாங்கள் எங்களுக்குக் கெண்டு தான் வீடு கட்டினாங்கள்."

அந்த வீட்டுக்காரியின் அங்காரப் பேச்சும், ஏளனமும் செல்லத்துரையின் நெஞ்சில் சுரீர் என்று கைத் தனது

"அம்மா உங்கடை காலைப் பிடிச்சக் கெஞ்சுகிறன் என்றை பிள்ளையன் துவண்டு போச்சதுகள். நடந்து நடந்து இந்தக் குஞ்சுகளின் பிஞ்சுக் கால்கள் கன்றிப் போச்சது. ஒரு நாளைக்கெண்டாலும் இடம் குடுங்கா"

புனிதம் மன்றாடினான்.

"கடவுளே! என்றை வீட்டுன்ன! வாசலென்ன. என்றை பெண்ணாதி, பிள்ளையனே என்ன மாதிரி வைச்சிருந்தான். இண்டைக்கு இப்படிக்கெஞ்சும் நிலை வந்து விட்டதே" செல்லத்துரை வேதனையால் பொருமினான்.

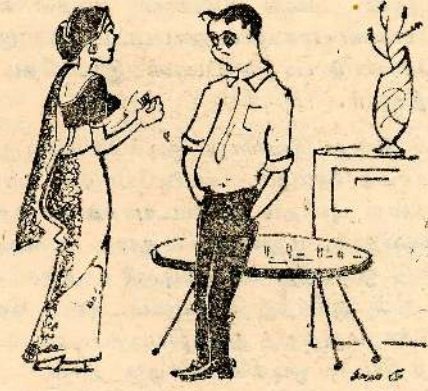
"இடம் இல்லை என்று சொன்னபிறகும் என்ன அடாத்துப் பண்ணுறியன். குறுக்கட்டம் மாதிரி மூட்டை முடிச்சுகள், பிள்ளை குட்டியன், மாடு, நாய் இதுகளோட வந்து நிண்டு கொண்டு ஆற்றையுமீ வீட்டுக்குள்ளே கொள்ளையடிக்கலாம் என்று எண்ணம் போலை"

சரளமாக வார்த்தைகளை ஆள்ளி வீசிவிட்டுக் கதவைப் படாரென்று சாத்திக்கொண்டு அவன் உள்ளே போய்விட்டான். குறுக்கட்டமாம் பலமுறை மனத்துக்குள் சொல்லிப் பார்த்தான் புனிதம் "மூட்டை முடிச்சுகளோட அகதிகளாக வெளிக்கிட்ட எங்களைப் பாக்க அப்படித் தெரியுது போலை" குண்டடி, செல்லடிகளுக்குத் தப்பி ஓடிவந்தவர்களை அந்த வீட்டுக்காரப் பெண்ணின் சொல்லடி தாக்கியது.

"என்ன சொன்னது காதிலே விழவில்லையோ கெதியாய் வெளியாலை போகப்போறியளோ இல்லாட்டில் பப்பியைக் கூப்பிட்டு விட்டேனா" வீட்டுக்குள்ளிருந்தவாறே அவன் கத்தினான்.

"நாங்கள் போறம் அம்மா" தலையில் சுமையுடன் மூன்றுபிள்ளைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு வீதிக்கு வந்தனர் இருவரும்.

வெளியில் நின்று இச்சம்பவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கமலம் புனிதத்தின் தோளை ஆதரவுடன் பற்றி அவளது இடுப்பிலிருந்த குழந்தையைத் தான் வாங்கிக் கொண்டான். எதிர்பாராமல் கிடைத்த இந்த ஆதரவு அவர்களைத் திகைக்க வைத்தது.

காதலன். உனக்காக நான் நெருப்பையும் தண்ணியையும் கடக்கச் சித்தமாயிருக்கிறன்

காதலி: அவ்வளவுதூரம் போகவேண்டாம் அடுக்களைக்குள் போய் நெருப்பில் தண்ணியைச் சுவைத்து ஒரு டீ போட்டு வாங்க.

"எல்லுடைய வீடு கொஞ்சத் தூரத்தில்தான் இருக்குது. மண்வீடுதான் என்றுமே நீங்கள் விரும்பினால் என்னுடைய வந்து நிலைமை சரியாகி ஊருக்குப் போகும் வரைக்கும் தங்கியிருக்கலாம். வாருங்கோ போவம்."

இரண்டு பேர் மட்டுமே இருக்கிற உந்தப் பெரிய வீட்டிலேயோ இடமில்லையென்று சொல்லுகின்ற. உங்கடை மண் வீட்டிலே எங்களுக்கு இடம்தரச் சம்மதிக் கிறியன்" நொந்துபோன அவர்கள் உள்ளங்கள் சிறிது ஆறுதலைந்தன.

"நாங்கள் இப்ப ஒருத்தருக்கொருத்தர் உதவி செய்யிறதுதான் மிச்சம். எங்கடைவீடு, வாசல், பொன் பொருள், பிள்ளைகுட்டியென்று இப்ப எதையும் உரிமை கொண்டாட ஏலாது பாருங்கோ. நீங்கள் இப்ப அகதியன். நாளைக்குப் பருத்தித்துறையிலிருந்து ஷெல் அடித்தால் நாங்களும் அகதிகள்தான். இதை உணராத மனிசர் என்ன மனிசர் அவையானுக்கும் உத்தநிலைவரும் போதுதான் எல்லாம் விளங்கும்"

கமலத்தின் வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு மென்மேலும் ஆறுதலைக் கொடுத்தன.

அவர்கள் கமலம் வீட்டுக்குக் குடிபோய் மூன்று மாதங்கள் தாண்டி விட்டன. கமலத்தின் கணவனின் தோட்ட வேலைகளில் செல்லத்துரையும் உதவிவந்தான்.

திடீரென்று பருத்தித்துறைப் பக்கமாகப் பொம் பர்கள் குண்டுவிச, ஹெலியிலிருந்து வேட்டுக்கள் தீர்க்கப்பட்டன. போராளிகளின் ஐம்பது கலிபர் தாக்குதலும், எதிர்தாக்குதல்களுமாகப் பருத்தித்துறை நகரே

அல்லோலகல்லோலப்பட்டது: முகாமிலிருந்து 'ஷெல்' கள் புலோலியில் வீழ்ந்து வீடுகளைச் சேதாரம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தன. ஷெல் பீதியினால் தங்கள் வீடுகளையும் விட்டு மக்கள் கைகளில் அகப்பட்ட பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு பாதுகாப்பான இடம்தேடி ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

வீதியில் நின்று இவ்வாறு ஓடிக்கொண்டிருந்தவர்களை அனுதாபிக்கோடும், கவலையோடும் பார்த்துக் கொண்டு நின்ற புனிதம் மூட்டையாகக் கட்டிய உரப்பை ஒரு கையிலும், மறுகையால் தனது மனோப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்து கொண்டிருந்த அந்த அம்மாளைக் கண்டதும் அதிர்ந்து போய்விட்டாள். அவளுக்கு இடம்கொடுக்க மறுத்துத் துரத்தியடித்த அந்தப்பெண் மணிசீய கதறியபடி ஓடிக்கொண்டிருந்தாள்.

அவளின் வீட்டில் ஷெல் விழுந்து வெடித்ததாக கமலம் சொன்னாள்.

சிந்திக்க

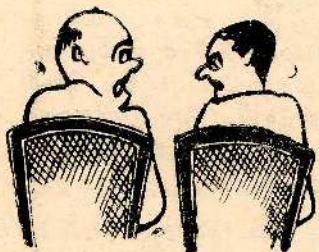
என்ன வாங்கலாம் என்று உங்கள் பேர்ணைக் கேழுங்கள்.

● புல்லர்

"குறக்கூட்டம், பின்னாகுட்டியன், மூட்டை முடிச்சுகள், மாடு, நாய் இவற்றையும் கொண்டு கொள்ளையடிக்க வெளிக்கிட்டு விட்டியளோ?" என்று அந்த அம்மாள் அன்று சொன்னது புனிதத்தில் காதுகளில் இப்போதும் நாராசமாக ஒலித்தது.

இவர்களைத் துரத்துவதற்காக அந்த அம்மாள் ஏனைய 'பப்பி' என்ற நாயும் அவர்களுக்குப் பின்னால் நாக்கைத் தொங்கப் போட்டபடி ஓடிக்கொண்டிருந்தது இந்த வேதனையிலும் புனிதத்துக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

"இப்போது யாரைக் கொள்ளையடிக்க அந்த அம்மாள் வெளிக்கிட்டு விட்டாளோ?"

புனிதமான
புத்திஜீவி

* மேடையில் தன்னைப் புழுகுபவர்களைத் தான் எனக்குப் பிடிக்கும்.

■ ஏன்?

* அவர்கள் பிறரைக் குறைகூற நேரம் கிடையாதே.

— அதிமதுரம் —

'பாட்டிற்கு ஒரு புலவன் பாரதி'

பாட்டுப் பதிவுக்கு ஓர் ஸ்தாபனம்

றேடியோஸ்பதி

நீங்கள் விரும்பிய இசையெல்லாம் எம்மிடம் உண்டு.

பதிவு செய்து தரப்படும்

அனைத்தையும் நவீன எலெக்ட்ரானிக் கருவிகள் மூலம் துல்லியமாக ஒலிப்பதிவு செய்து கருவதிலும் ரேடியோ, ரேப் ரெக்கோடர்கள் தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் அனைத்தையும் திருத்தம் செய்வதிலும் முன்னணியில் திகழ்பவர்கள்.

நல்லூர் முகவரி:

றேடியோஸ்பதி

766, பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாண முகவரி:

58, கஸ்த்தாரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

23805

நீங்கள் எழுதுவதற்கு இதோ சித்திரம்

உங்கள் சிந்தனையில் உதய
மாகும் சுவாஸ்யமான உணர்
வை எழுதியனுப்பி மூன்றுமாத
சி ரி த் திர னை சன்மானமாகப்
பெறுங்கள். துணுக்காக இருக்க
லாம் கவிதையாக இருக்கலாம்
குட்டிக் கதையாக இருக்கலாம்
எதுவும் உங்கள் கற்பனை ரசமாக
இருக்க வேண்டும்.

சிரித்திரன் விலாசத்துக்கு
அனுப்பவும்.

ஆசிரியர்

கொழித்தல்

சிறைப் பறவைகள்

து. வைத்திலிங்கம்

இக்குறுநாவலில் கனகசபை, பூரணம், திலகம்,
சரசு, சந்திரன், சிவகணேசன், வசந்தன், ஆகிய எழு
வர் முக்கிய கதாபாத்திரங்களாக இகழ்கின்றனர்.

வாய்க்கால் திருத்தவேலைக்கு பணம் சேர்ப்பதற்
காக கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தினர் கனகசபையின்
வீட்டிற்கு வந்தார்கள். வட்டிக்கடைக்காரனை கனக
சபை "இப்ப சரியான கஸ்டம் பாருங்கோ! எதனைக்
கொண்டு நாங்கள் கொடுக்கிறது? முனுமுனுத்துக்
கொண்டு இரண்டு ரூபாய்த்தானே எடுத்து நீட்டினார்,
என்பது போன்ற பலசுவையான அம்சங்களை தொடர்
டுக் காட்டி, வட்டிக்கடைக்காரனை படம்பிடித்து வாச
கருக்கு தெளிவாக காட்டியுள்ளார் ஆசிரியர்.

தனது மகள்மாருக்கு உரியகாலத்தில் மணம்செய்து
வைக்க வேண்டும் என்னும் ஆசை இருந்தாலும், பழ
மையான பிற்போக்கு வாதியான கனகசபைக்கு வாழ்க்
கைப்பட்டதால் தனது குமர்கள் நேரகாலத்திற்கு கரை
சேர முடியாததையிட்டு சதாவருந்தி காலத்தைக் கழிக்
கின்றார் பூரணம்;

சரசு தனக்கென ஒரு உத்தியோகத்தை தேடிக்
கொண்டதால், தந்தையின் விலங்குப் பிடியிலிருந்து
விலகி, ஜேர்மனி சென்று தன் காதலன் வசந்தனை கை
பிடித்துக் கொண்டாள்.

சந்திரன், தந்தையின் கட்டுப்பாட்டை மீறி இன
விடுதலைக்கு தனது பங்களிப்பை அளித்துள்ளான். இப்
போருக்கு மக்களின் பங்களிப்பான "மஞ்சள் புரட்சி"
பற்றி ஆசிரியர் வெகு அழகாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"கல்யாணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகிறது"
என்பது ஒரு முதுமொழி. திலகம் தன் காதலன் சிவ
கணேசனோடு இவ்வுலகில் கைகோர்த்து வாழும்நிலையை
இழந்தாலும் ஆவியுலகிலாவது அவனோடு இணையும்
செயல் நாவலுக்கு ஒரு நல்ல முடிவை தந்து மேற்படி
முதுமொழிக்கு இலக்கணமாய் அமைந்து விடுகின்றது.

இந்நாவலில் எந்தவொரு விடயமும் தேவையற்று
நீட்டப்படாமல், அழகான இனிய சொற்கள் பயன்
படுத்தப்பட்டமை. வாசகர் எவரையும் கவரும் சிறப்
பம்சமாகும்.

— எழிலினி —

ஏன்
பள்ளி கொண்டீர்
ஐயா!

அதிபர்: என்ன வகுப்பில் படிப்பிக்காது
பாடசாலைக் கொம்பவுண்டில்
நடந்து திரிகின்றீர்.

ஆசிரியர் நித்திரையில் நடக்கும் நோய்
எனக்குண்டு.

ஜோக்கிரட்டஸ்

ஒருமலை நேரத்து நினைவுகள்

கொஞ்சம் சுணங்கி வெளிக்கிட்டிருக்கலாம் நாலு மணி ஆக இருந்தாலும் வெயில் இப்பொழுதும் உடம்பின் மயிரிடைத் துவாரங்களினூடாக குத்துவதுபோலிருந்தது. முகத்தில் வடிந்த வியர்வைத்துளிகளை சுட்டு விரலால் வழித்தெடுதுச் சுண்டிய போது நல்ல வேளை எவருக்கும் படவில்லை.

இந்தக் கொழும்பு நகரில் தொட்டிடைமெல்லாம் அதிஸ்டம் காத்திருக்கின்றதெனலாம் சிறு சிறு கூடாரக்கடைகளிலெல்லாம் அதிஸ்டச்சீட்டுகள் மினுமினுத்து கவர்ச்சிகூட்டின. மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு அதில் உட்கார்ந்து இருந்தபடியே "செவன்" ஒன்றை வாங்கி பின்னால் இருந்த காதலியிடமோ அல்லது மனைவியிடமோ சுரண்டக் கொடுத்து ஏமாற்றத்தை மறைக்க இருவரும் சிரிப்பை பலவந்தமாக வரவழைத்து குலுங்கி குலுங்கி சிரித்துவிட்டு மோட்டார் சைக்கிளில் பறந்து சென்றார்கள் அவர்கள் இனி எங்காவது ஒரு "கிளப் பிற்கோ" அல்லது காவியுக்கடற்கரைக்கோ சென்று நெருக்கமாக அணைத்துக் கொண்டு அர்த்தமற்ற கதைகளும், வேண்டியிராத சிரிப்புக்களுமாக ஒரு பொன்மலைப் பொழுதாக அவர்களுக்கு மாறலாம்.

எனக்குக்கூட வயது முப்பதை எட்டிக் கொண்டிருந்தது காதலிக்கலாம்... திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற நினைவுகள் இடையிடையே எட்டிப் பார்த்துச் சிரிப்பதென்னவோ உண்மைதான், ஆனால் எங்கள் ஊரில் காதல்..... கடற்கரை..... முதலிரவு அதன்பின் நெரு இனிய வாழ்வு எல்லாம் இப்பொழுது கணவா கிப் போய்விட்ட நினைவுகள்.

ஆயிக்காரனின் வருகைக்கும், ஷெல் அடிக்கும்... இத்தனை காலம் தப்பிப் பிளைத்து இருப்பது எனது கெட்டித்தனமல்ல, ஏதோ ஒரு குருட்டு அதிஸ்டம் என்றுதான் கூறவேண்டும் எத்தனை நாட்களையும், பயணங்களையும் சோதனைகளும் வேதனைகளும் நிறையவே சுமந்து கடந்து விட்டேன். ஆனாலும் எந்தன் உடல் கேட்பாரற்று என்றோ ஒரு நாள் வீதியில் கிடக்கலாம். இல்லாவிடின் இந்தக் கொழும்புக்குள்ளேயே தியானம் சுட்டுப் பொடிக்கப்படலாம். அல்லது வீட்டில் விடுமுறைகாலத்தில் வந்து நிற்கும் போது "ஹெலி"யின் சுண்ணங்களாலோ ஷெல் துண்டுகளாலோ சிதைக்கப்பட்டலாம்.

ஜானகி, குமுதினி, வத்ஸலா..... இப்படி எத்தனையோ பெண்களுடன் பழகி இருக்கின்றேன்.

"ரகு நீங்கள் நெருங்கி வருவதுபோல் பழகுகிறீர்கள் நாங்களும் ஒரு நெருக்கத்தை உருவாக்கி பழகமுற்பட்டால் விலகி விலகி போகிறீர்கள் ஏன் பெம்பிளை எண்டால் உங்களுக்கு அலர்ஜியா?"

இப்படி ஒருநாள் வத்ஸலா கேட்டுவிட்டாள்.

உடனடியாக எனக்கு என்னபதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை நட்பு உணர்வையும் கடந்து அடுத்த கட்ட உறவுக்குள் சிக்கிய எத்தனையோ பேரை தம்பதிகளாகப் பார்த்திருக்கின்றேன். அந்த வகையான உறவுகளில் காலடி எடுத்து வைக்க முடியாதபடி இனம் புரியாத உணர்வுகள் அடிக்கடி விஸ்வ உருபமெடுத்து தடுத்துக் கொள்கின்றதே

அடையாள அட்டையை வைப்பதற்கு வசதியாக வாங்கிய சிறு மணிபேர்ஸ்சை காற்சட்டைப் பொக்கற்றில் இருந்து எடுத்து அடையாள அட்டையை மாத்திரம் தனியாக சேட் பொக்கற்றினுள் வைத்தேன். முடிச்சுமாதிகள் கைவரிசையைக்காட்டினாலும் போனால் போகுது மணிபேர்ஸ்சும் பணமும் ஆனால் அடையாள அட்டை போனால்..... எங்கள் உயிர் அடையாள அட்டைக்குக்கூட இருப்பதை நினைக்கும் போது மீண்டும் ஒரு தடவை அடையாள அட்டையை தொட்டு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு நடந்தேன்.

5 மணிக்கு பிரதான வீதியில் உள்ள முஸ்லீம் வாலிப முஸ்லிம் மண்டபத்தில் புத்தக வெளியீட்டு விழா என்று குறிப்பிட்டு அழைப்பிதழ் வந்திருந்தது 5 மணியென்றால் ஐந்தரை மணிக்குத் தான் தொடங்கும் ஒரு மணித்தியாலத்தக்குமேல் நேரம் இருக்கிறது செவ்வீனரீர் ஒன்றை வரங்கி வயிறு நிரம்ப குடித்து விட்டு நடந்தபோது காற்று புதியதொரு குளர்மையுடன் தடவிச் சென்றது.

நாலாம் குறுக்குத் தெருவினுடாக திரும்பி நடந்தேன் லொறிகள் வரிசை வரிசையாக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு சாமான்களை ஏற்றுவதும் இறக்குவதுமாக துரித வேகத்தில் தொழிலாளர்கள் இயங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இங்குதானே கொஞ்ச நாளாய் வெங்காய மூடைக்குள்ளும் மிளகாய் மூடைக்குள்ளும் பொம்ஸ் வைத்து வெடித்துக் கலக்கியது இப்பொழுது பொம்ஸ் வெடித்தால்..... ஓகவுளே இங்கு நிற்கிறது உசிதமில்லை திரும்பி வேகமாக நடந்து செல்கிறேன். போனகலவர காலத்திலே இந்த வீதிகளிலெல்லாம் எத்

முத்தான முத்து

அனேக மனிதர்கள் எதிலும் தோல்வியடைவதே இல்லை.. ஏனென்றால் அவர்கள் எதையும் செய்யவும் முயல்வதே இல்லை.

நோர்மன் மாக் இவான்

தனை பேர் தாக்கப்பட்டிருக்கலாம் உயிரைப் பிடித்துக்
துக் கொண்டு இரத்தம் வடியும் உடலுடன் ஒடித்தி
ரிந்திருக்கலாம் ஒ...நண்ப சிவராமா...சிவா...சிவா...
என்றழைக்க இன்று நீ இல்லையடா நீ தப்பி பாதுகாப்
பாக முகாமிற்கு வந்து சேர்ந்தாலும். வந்து சேராத
என்னைத்தேடி வெளியில் வந்தபோது வீதியில் உன்னை
நெருப்பிலிட்டுக் கொழுத்தியதும் பின்பு நான் மட்டும்
உன்னை இழந்து ஊருக்குச் சென்று உண்மையை நெஞ்
சுக்குள் வைத்து வெடிக்க எத்தனித்த போதும் அடுத்த
தடுத்த கப்பலில் நீ வருவாய் என்று உன்விட்டாரு
டன் காவல் இருந்தேனே.... எப்படி முடிந்தது என்
னால்...கண்ணில் பனித்த நீரைத் துடைத்துக் கொண்
டேன்...இனி ஒன்றுக்குமே யோசிக்கக்கூடாது. நடந்தது
நடந்து போச்சு எல்லாம் விதிப்படிதான்.

உலக சந்தைப் பக்கமாக போய் மனத்தை சற்று
திசை திருப்பலாம் இந்தமுறை கிறிஸ்தம்ஸ் மலிவுவீற்
பனை நன்கு களைகட்டி இருந்தது. கையில் கொஞ்சம்
பணம் இருந்தால் துணிவகைகள் சேட், சப்பாத்து
போன்றவற்றை ஓரளவு உத்தரவாதத்துடன் வாங்கி
விடலாம். ஐம்பது ரூபாய்க்கு சேட் வாங்கிவிட்டு ஊரில்
யாரும் கேட்டால் நூற்றி ஐம்பது ரூபாய் என்று
சொல்லலாம். இப்படித்தான் அதிகமான ஆட்கள் செய்
யிறுங்கள். போனகிழமை நண்பன் ஒருவன் ஐந்து சேட்
வாங்கிவிட்டு மலிவுவிலையில் வாங்கியதாக யாரிடமும்
சொல்லிவிட வேண்டாம் என்று கூறினான்.

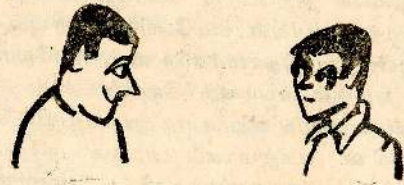
கடிகாரம் நாலு நாற்பத்தைந்து என்றது இனியும்
உலாத்த வேண்டாம் என்ற நினைப்பு மனதில் நிரம்பிட
புத்தக வெளியீட்டு விழா மண்டபத்தை நோக்கி நடந்
தேன். விழா ஆரம்பிக்கவில்லை. சிகரட் புகைவளையங்
களுக்கு இடையில் இலக்கிய நண்பர்கள் அங்கும் இங்
குமாக நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். வாயைச்
சுற்றி மீசையுடன் இணைந்து கொண்டிருக்கும் குறுந்
தாடி தொங்கும் மீசை, காடுமண்டிய தாடி, மாங்
கொட்டைத் தாடி, வெள்ளிப் பூண் கண்ணாடி.....
இப்படிப் பலவகை அறிமுகமான முகங்கள் சிரித்து
கைகுலுக்கி எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்
கொண்டன.

ரஞ்சன் மாத்திரம் கதிரையில் அசையாமல் இருந்து
கொண்டிருந்தான். குச்சிபோன்ற உடல் அமைப்பு
இரத்தம் வற்றி விட்டாற்போல இருந்தது. துருத்திக்
கொண்டிருந்த கண்ணெலும்பு பார்வைக்கு அசிங்கமாகி
முக்கோண வடிவமுக அமைப்பை அவனுக்குக் கொடுத்தது.
அவனருகில் சென்றவாறே கேட்டேன்.

"என்னடாப்பா ரஞ்சன் கண்டு கனகாலம்? என்
னையே உர்த்துப் பார்த்தபடி மெதுவாய்ச் சிரித்தான்.
பதிலுக்கு நான் புன்னகைத்தாலும் அவனது எலும்புக்
கூட்டுச் சிரிப்பு ஒருவித அச்சம் கலந்த வெறுப்பைத்
தந்தது.

"ஓமடா ரகு கண்டு கனகாலம்தான்..." கதையை
இடையில் நிறுத்திவிட்டு விழிகளில் ஒரு மருட்சி உருண்
டிட தொடர்ந்து சொன்னான்.

"ரகு உன்னோடை தனியா கொஞ்சம் கதைக்க
லாமே"

ஒரு தமிழ் பத்திரிகை ஆரம்பிக்க
இருக்கிறேன் ஒரு பெயர் சொல்லுங்க
பார்க்கலாம்

இலவசம்

"இதென்ன கேள்வியடாப்பா.....வா.....வெளி
யிலே வா இன்டைக்கு... இப்பவே கதைப்பம்" புத்
தக வெளியீட்டு விழா மண்டபத்தை விட்டு வெளியில்
இறங்கி நடந்தோம்.

சிகரட் ஒன்றை எனக்கு நீட்டிவிட்டு "இப்ப எனக்
கெண்டால் சிகரட் இல்லாமல் இருக்கேலாது" என்
றான் சிகரட்டை ஊதித்தள்ளிக் கொண்டு நீண்ட நேரம்
நடந்து கொண்டிருந்தோம். அவன் என்ன கதைக்கப்
போகிறான் என்று எனக்குத் தெரியும். தன்னுடைய
இந்த விஷயத்தை நான் கட்டாயம் அறிந்திருப்பேன்
என்று அவனுக்குத் தெரியும்.

"என்னடாப்பா ஏதோ கதைக்க வேணும் என்று
சொல்லிப்போட்டு..." மொளனத்தை இரண்டாம் குறுக்
குத் தெருவில் வைத்து உடைத்தேன்.

"கலா ஒண்டும் சொல்லவேயில்லையோ" ரஞ்சன்
கேட்டான் கேளாதவன் போல் சிகரட்டின் கடைசி
இழுவை ஆழமாக இழுத்து முடித்து விட்டு அடித்
துண்டை பாதையோரமாக வீசினேன்.

"என்னடா ரகு பேசாமல் வாராய்..... சொல்ல
டாப்ப உனக்கு கலா எல்லாம் சொல்லி இருப்பாள்
தானே உண்மையைச் சொல்லடாப்பா..... என்ன
சொன்னவன்.

"எல்லா விஷயத்தையும் சொன்னான் முதல்லை
இருந்து கடைசிவரைக்கும்" என்றேன். ஒரு பெருமூச்
சின் பின்னர் குழம்பிய கிந்தனையுடன் அவன் நடந்து
கொண்டிருந்தான்.

சிகரட் ஒன்று தாடாப்பா.... அவனிடமிருந்து
மேலும் ஒரு சிகரட்டை வாங்கி கைக்கடிகாரத்தின் முன்
புறத்தில் தட்டி இலாவகமாக உதடுகளின் இடுக்கில்
வைத்து, சாப்பாட்டுக்கடையின் முன்னால் தொங்கிய
கயிற்றுத் துணலில் பற்றவைத்து விட்டு நமிர்ந்தேன்.

"வாவன் ஒரு ரீ அடிப்பம்"

அவன் கடையிலுள் நுழைந்து முலையில் இருந்த கதிரை
ஒன்றில் அமர்ந்தான். அவனுக்கு முன்னால் வசதியாக
அமர்ந்து சிகரட்டை அனுபவிக்கலானேன்.

எழுத்துலகில் தற்போது கொஞ்சமாவது எழுதி வருகிற எழுத்தாளர்கள் சிலபேரில் கலாவும் ஒருத்தி மற்றப் பெண் எழுத்தாளர்களை விட எல்லோருடனும் சகஜமாகப் பழகும் கபாவம் கொண்டவள் அவளின் எழுத்துக்கள் எதுவும் சிறப்பாக அமையவில்லை என்றாலும் அவளின் சகஜமாகப் பழகும் மனோபாவமும் அதற்கு ஏற்றற்போல் அமைந்துவிட்ட அவளின் குடும்ப அங்கத்தவர்களும் பெரும்பான்மையான எழுத்தாளர்களை அவளுக்கு நண்பர்களாக்கிக் கொண்டன. அனைக் குடும்ப கடிதத் தொடர்பும் வைத்திருந்தாள் அந்த வரிசையில் வந்த இவன் ரஞ்சனும் தொடர்புகளை வளர்த்து வந்திருந்தான். மூன்று இலக்கிய விழாக்களில் ஒரே மேடையில் படம்பிடித்திருக்கிறான் நான்கு தடவை வீட்டிற்கும் சென்றிருக்கிறான் பிறகொரு கடிதத்தில் தனது காதலை வெளிப்படுத்தி எழுதி இனி சகோதரங்கள் போன்று பழகுவதற்கு ஒரு முற்படிப்பின்னை வைப்போம் என்று முடித்திருந்தான்.

கலாவும் சம்மதித்து காதலை வளர்த்தாள். எடுத்த எடுப்பில் எப்படி. ஏன் சம்மதித்தாள் என்ற கேள்விகள் இடையிடை என்மனதைக் குடைந்தபோதிலும் அதற்காக தலையைப்போட்டு உடைக்க விரும்பவில்லை. சம்மதித்து விட்டாள் என்பது மர்த்திரம் உண்மை. திடீரென்று ஒரு நாள் கடிதத்தில் தங்களது காதல் வரை முடியாதென்றும் வீட்டார் பெரும் கடையாக உள்ளார்கள்.....படிக்கவேண்டும்.....காரணங்கள் பல காட்டி, எல்லாவற்றையும் மறந்து பழையபடி இலக்கிய நண்பர்களாகவே பழகுவோம் என்றும் எழுதியிருந்தான்.

“என்னடா ரகு யோசிக்கிறாய்...ரீயைக் குடியன்”
ஒ குடிக்கிறான்”

சிகரட் முடியும் கட்டத்தில் இருந்தது

“ஏன் நீ கலாவை திடீரென்று கைவிட்டனி?

பட்டென்று கேட்டுவிட்டேன்

“வீட்டிலே அம்மா, அப்பா விரும்பினமில்லை.

தலையைக்குனிந்தபடி சொன்னான்

“அவையள் ஏன் விரும்புவான் நீ விரும்புகிறாய் தானே.

நீதானே கலாவை கட்டப் போறாய்”

என்னைப் போட்டு குழப்பாதையடா ரகு. நான் அவ சரப்பட்டிட்டன். செய்தது பிழைதான் ஆனால் என்னலை வீட்டாக்களை மீறி ஒண்டும் செய்யேலாதடா. இண்டைக்கும் வீட்டாக்கள் கலாவைக் கட்டு என்று சொன்னால் கட்டத் தயாராய் இருக்கிறன் இதுதான் என்றை முடிவு”

எழும்பி முகத்தில் அறையலாம் போலிருந்தது எத்தனையோ பேருக்கு இவள்தான் என்காதலி என்று கலாவின் போட்டோவை காட்டித்திரிந்து விட்டு இன்று இப்படி சொல்லுகிறன். இவளுடைய கதைத்துப் பய வில்லை.

“ஆப்ப நான் வாறன்ரா”

எழும்பி வெளியில் நடந்தேன்

வெள்ளைவதையில் குண்டு வைக்க முற்பட்ட இரண்டு பேர் பிடிபட்டுள்ளார்கள். ஒருவர் தப்பிவிட்டார் ஓரளவு சுருண்டேகேசம், கீண்டழுக்கு...மெலிந்தஉடல்... என்று வாளுவி 6 மணிச் செய்தியில் அறிவித்துக் கொண்டிருந்தது.

பொலிஸ் தேடினால் என்னையும் அந்த உருவ அமைப்புக்குள் பொருத்தி கரைச்சல் கொடுப்பாங்கள் மனது அமைதியின்றி இருந்தது. சாராயக் கடைக்குச் சென்று இரண்டு கிளாஸ் அடித்து விட்டு நேரத்தோடை வீட்டுக்குப் போகலாம்...நடக்கலானேன்

■ வல்லவன் ஆட்டிய பம்பரம் மணலிலும் ஆடும்.

■ மரம் ஏறிக்கைவிட்டளனும் கடன் வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவனும் கெட்டுப் போவான்.

■ வீட்டுக்குள் கஞ்சித் தண்ணியைக் குடித்து மீசையில் வெண்ணையைத் தடவிக் கொண்டு போனது போல்

■ வித்தையில் எளிது சூனியம் பன்னத்தில் எளிது நீற்றுப்பெட்டி

■ வாழ்ந்த மகள் வந்தால் வர்ணத்தடுக்கு இரு. வாழ்ந்து கெட்ட மகள் வந்தால் கிளிந்த தடுக்கு இரு.

கலைஞரும் சிலையும்

ராஜராஜ சோழனை நீங்கள் பார்த்ததுண்டா.....? பின் எப்படி சிலை வைப்பீர்கள் எனக்கேட்டார் திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், அதற்கு கலைஞர் மு. கருணாநிதி பரமசிவன் பார்வதியை நீங்கள் பார்த்த தில்லையே! எப்படிச் சிலை வைத்தீர்கள் எனக் கேட்டார்.

இரு துருவங்கள்

நூல்மேயா மனிதன் புல்மேயா மந்தை

ஒரே நாளில் இருவரைப் பற்றி வாசிக்க நேர்ந்தது வாசித்ததும் ஆத்திரம் பற்றிக் கொண்டு வந்தது வெறுப்பு வந்தது. அதே நேரம் "என்ன உலகம்", என்று சிரிப்பும் வந்தது. உங்களுக்கு என்ன வருகிறது

முதலில் வாசித்தது அட்லான் கஷோக்கியஸ்பற்றி "டைம்" சஞ்சிகையில் தகவல்கள் இதோ, அட்லான் கஷோக்கி ஒரு அரேபியர். வசிப்பது மார்பெல்ல, ஸ்பெயின்;

இவர்கள் ஆயுதங்கள் கள்ளச்சந்தையில் வாங்கும் விற்கும் தரசர் புரோக்கர் A. K. செல்பெயர் இவர் கடைசியாக நடத்திய பேரம் - ஈரானுக்கு அமெரிக்க ஆயுதங்களை வாங்கி விற்றது.

இவரது சொத்துக்கள்:

பலகோடி எல்லாப் பிரபல நகரங்களிலும் வீடுகள் பலநாடுகளில் காணி பூமிகள். கென்யாவில் ஒரு காணியின் பரப்பு 180,000 ஏக்கர் (பரப்பு அல்ல) மூன்று DC 8 ரக விமானங்கள். 282 அடி நீளமுள்ள ஒரு உல்லாசக் கப்பல் - ஹெலிகொப்டர் உட்பட விமானம் ஒன்றிலுள்ள இவரது மெத்தை சேபல் இழையிலானது பெறுமதி 250,000 டாலர்கள்;

இவரது மனைவியின் பிறந்த நாளன்று அவளுக்கு இவர் பரிசளித்த வைரம் - கோமேதகம் - சிவப்புக் கற்கள் பதித்த நெக்கிளளின் விலை இரண்டு மிலியன் டாலர் மட்டுந்தான்.

சா. சுரேஷ் சர்மா

இவரது 50 வது பிறந்தநாள் (1985) கேக் லூயி 14 -வது மன்னனின் மணி மகுடம் போன்று இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, சமையற்காரர் குழு ஒன்று பாரிஸ் நகருக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவர்கள் அதைப் படம் பிடித்து அளவெடுத்து வந்தார்கள்; கேக்கின் செலவை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள் உலகின் மிகப்பெரிய செலவாளி இவராகவே கருதப்படுகிறார். "செலவு செய்வது ஒரு கலை" அதில் நான் ஒரு பெருங் கலைஞன்" தன்னைப் பற்றி கஷோக்கி கூறிக் கொள்ளுவார். கஷோக்கியின் பொன்மொழி "மலரும் மணமும் வண்டினைக் கவரும் மதுவும் மாதுவும் மனிதரைக் கவரும்"

மதுவும் மாதுவும் வழிந்தோட மணத்தை வாரி இறைத்து இவர் நடத்தும் பாரிசுளில்தான் இவரது வியாபாரப் பேரங்கள் பேசி முடிக்கப்படும்.

அடுத்து நான் வாசித்தது பெரியசாமி நூனைப் பற்றி இலஸ்றேட்டட் (லீக்கிலி ஒவ் இந்தியாவில்) இவர் ஒரு தமிழர் சென்னையில் வசிப்பவர் ஓரேது தொழில் முன்பு பேராசிரியராக இருந்தவர்; பிறகு எழுத்தாளர் இவர் சென்ற மாதம் காலமானார். இறப்பதற்குமுன் இவருக்கு இருந்த சொத்துக்கள் சில ஆயிரங்கள் தேறும்.

ஏனைய சொத்துக்கள் - பாரிசுவாதம் - தனிமை.

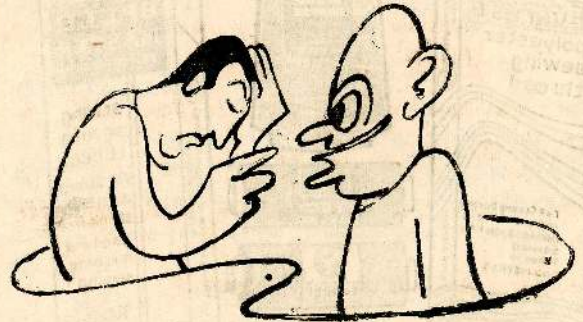
இவர் செய்த பெரும் பாவம் - தமிழ் மொழிக்கு 'கலைக் களஞ்சியம்' என்ற பொக்கிஷத்தை பாதுக்கக் கொடுத்தது;

கலைக்களஞ்சியம் தந்த கைகள் கடைசி காலத்தில் பாரிசுவாதத்தால் சோம்பிக் கிடந்த காலத்தில் தமிழ் மக்களோ அரசோ எவ்வித வசதியும் செய்து கொடுக்கவில்லை,

மொட்டைத் தலையன் காஷோக்கிற்கு பிராணசுப் பாபர் முடிவெட்ட சயசவரம் செய்து கொள்ள முடியாத தூரண தாடி வளர்க்கவேண்டி வந்தது

தவது 50 - வது வயதை பல வட்சக்கணக்கான பணம் செலவழித்து கேக் வெட்டி கஷோக்கி கொண்டாட தானும், தனது புத்தகங்களுமாய் தனிமையில் வாடி இறந்தார் பெரியசாமிதூரன்.

நிம்மதி ஏது!

■ கல்யாணம் என்பது "லொத்தர்" மாதிரி

* தவறு...லொத்தரில் ஆறுதல் பரிசா வது சிடைக்கும்

அதிமதுரம்

உன்னைப் புகழாதே, உன்னை இகழாதே உன் செயல் அதைச் செய்யட்டும்

Mrs டாமோடிர்ன்

MR. டா: ஏன் டார்லிங் நீங்க ஹப்பியாக இல்லை

MRS டா: என்னுடைய சிஸ்டருக்கு மேடர் ராசியில் ஒரு போய் பேபி போண்பண்ணியிருக்கு....அதுதான் அவன் கொலை காரனாகிவிடுவானோ என்ற பயமாயிருக்கு

ஒருவர்: எப்படிக் கடனாளியாகிநீங்க?

மற்றவர்: குடியால்

ஒருவர்: இப்ப ஏன் கடன்பட்டுக் குடிக்கிறீங்க?

மற்றவர்: கடனை மறந்திருப்பதற்கு

அதிமதுரம்

ஆசிரியர்: அந்தக்காலத்து மனிதர்களுக்கு பதுக்கல் சிந்தனை இருக்கவில்லை

மாணவன் ஓளவையார் பாடுபட்டுத் தேடிப் புதைத்து வைத்து....என்று பாடியிருக்கிறாரே

மனைவி: பார்த்தீங்களா உங்கள் பிள்ளைகளின் பொறுப்புணர்ச்சியை புடலங்காய் தக்காளிப்பழம் வாங்கி வரச் சொன்னேன்....வாங்கிவந்து ஒரு தன் தக்காளிப் பழத்தால் போல் பண்ணினோம். மற்றவன் புடலங்காயால் பாற் பண்ணினோம்.

கணவன்: வெறிகுட் வட் இஸ்த ஸ்கோர்

தையல் கலைக்கு தரமும் உறுதியுமான நூல் நாகரீக நங்கையர் விரும்பும் நூல்

- * முயல் மார்க் பருத்தி நூல்
- * எவரெஸ் பொலியஸ்டர் நூல்
- * ஸ்பீட் மாஸ்டர் பொலியஸ்டர் நூல்
- * D. A. M. மார்க் எம்ப் ரோய்டரி நூல்

அனைவரினதும் பாவனைக்குகந்த நவீன ரக நூல்

பொலியஸ்டர் நூல் புதிதாக வந்துள்ளது

சம்பியன்திரட்

மனுபக்சறிங் கொம்பனி

100, புதிய சோனகத் தெரு,

தொலை பேசி: 35034

கொழும்பு -- 12

(க)க(அ)ல ரசனை

"ஏப்ரல் 4, 1984 நேற்றிரவு திரைப்படங்கள் பார்த்தேன். எல்லாம் போர்ப்படங்கள். மத்தியதரைக் கடலில் எங்கேயோ அகதிகளுடன் போய்க் கொண்டிருந்த ஒரு கப்பல் மூழ்கடிக்கப்பட்டதைக் காட்டியது அப்படம். நன்றாகவே இருந்தது ஒரு பருத்த மனிதன் நீந்தித் தப்ப முயன்றதையும் ஒரு ஹெலிக் கொப்டர் அவனைத் துரத்தியதையும் பார்த்து சபையோர் ஆனந்தப்பட்டனர். நீர்ப் பிராணிபோல அவன் தவிப்பதையும், ஹெலிகாப்டர் துப்பாக்கி குறிபார்ப்பதையும் அவன்மேல் திடீரென்று துப்பாக்கிக் குண்டு கள் துளைகள் போடுவதையும், அந்தத் துளைகள் மூலம் ரத்தம் கிந்தி அவன் நீரில் மூழ்குவதையும் பார்த்துச் சபையோர் ஆனந்தித்துக் கைதட்டினர். ஒரு சிறு படகில் குழந்தைகள் இருந்தன. படகின் மேலே ஒரு ஹெலிகாப்டர் சுழன்று வந்து குறி பார்த்தது. கையில் ஒரு மூன்று வயதுக் குழந்தையுடன் நடுத்தர வயதுடைய ஒரு யூதஸ்திரி உட்கார்ந்திருந்தாள் படகில். பையன் பயந்து அழுது கொண்டிருந்தான். அவன் ஸ்தனங்களுக்குள் புருந்து கொள்ள முயலுவன்போலப் பையன் அவளைக் கட்டியனைத்து முட்டிக் கொண்டான். பயத்தால் முகம் நீலம் பாய்ந்து காணப்பட்ட அம்மங்கை குழந்தையை அனைத்து ஆறுதல் சொல்ல முயன்றாள். அவன் மேல் எதுவும் விழாமல் தடுக்க முயன்றவன் போலக்கைகளால் இறுக அனைத்துக் கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் ஹெலிகாப்டர் ஒரு 40 பவுண்டு எடையுள்ள குண்டைப் படகில் போட்டது. பயங்கர ஒசையுடன் வெடித்த அக்குண்டு படகுக்குத் தீழட்டியது. பலகைகள் திக்குச் சிகள் போலத் தெறித்துச் சிதறின. ஒரு குழந்தையின் கை குண்டு வெடித்த வேகத்திலே பிய்த்துக்கொண்டு தனியாக மேலே மேலே மேலே போகிற காட்சியை கண்டு ஜனங்கள் ரசித்தார்கள். கட்சி அங்கத்தினர்களாகைகொட்டி ஆரவாரம் செய்தனர். ஆனால் சபையின் வேறு ஒரு பகுதியிலிருந்த மங்கை "இந்நக்காட்சியை சிறுவர்கள் எதிரில் காட்டியிருக்கக் கூடாது" என்று சத்தம் போட்டாள்.

நேயம் நயந்தவை

சுதாராஜ்

சுதாராஜ் எழுதிய "கால்கள்" சிறுகதை நல்லகரு, நல்லஉரு, தனக்குரிய பாணியில் பண்பாகக் கதையை நகர்த்தி முடித்திருக்கின்றார்.

சி. சிவகணேசன்
துன்னலை

நிலைக் கண்ணாடிக்கு வீரமணிமலை

தத்தித் தெறித்த நடை
முத்துப் பதித்த கதி
வைத்து வெடித்தஉளக் - களலோடு
சித்தம் தெளிந்த மொழி
பத்தி ததும்புவழி
நித்தம் சிரித்திரனார் - சிந்தனையில்
புத்தம் புதுக்கருத்தைப்
புத்தி தெளிந்திடவே
குத்தி எமக்குரைத்து - நெறிகாட்டி
சித்தி நிறைந்த பல தத்துவங்களும்
வித்தகத்தை ஈழம் வாழ்த்துதுமே

ஸாகித்தியஸாகரம் வீரமணியார்

மருதடியான்

மருதடியான் எழுதும் ஒரு டாக்டரின் டயரியில் இருந்து மருந்தாவும் விருந்தாகவும் இருக்கிறது. சிரித்திரனைத் திறந்தவுடன் நிலைக் கண்ணாடியைப் படிப்பதா மருதியைப் படிப்பதா என்று திணறுகின்றோம். எல்லாம் ஆரோக்கியமும் ஆனந்தந்தரும் ஆக்கங்கள் வாழ்க சிரித்திரன்;

வேலனை,

மு. சிவபாதம்

ஓவியத்துக்கு ஒரு கதை

சிரித்திரனில் வெளிவரும் புது அம்சமான "ஓவியத்துக்கு ஒரு கதை"யை தொடர்ந்து படித்து வருகின்றேன் சமகாலப் பிரச்சனையை இக்கதைகள் தெளிவாக தொட்டுக்காட்டுவதால் அவை என்மனதை மிகவும் கவர்ந்து விட்டன.

அத்தோடு "சிரித்திரன்" வளர்த்து வரும் இளம் எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கும் பணி பாராட்டுக்குரியது. சிரித்திரனின் சீரியபணி தொடர என்மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

மட்டக்களப்பு.

பொ. மகேந்திரன்

சமகாலப் பிரதிபலிப்பு

வேதனையின் விளிம்பினிலே சிக்கித்தவித்துக் கொண்டிருக்கும் முத்தமிழின் இதயதாகங்களை உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை சிரித்திரனின் ஒவ்வொரு பகுதியும் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றன எனக்கறினால் மிகையாகா.

ஜே. சின்னத்தம்பி
வாக்கர் சன்ஸ்
கொழும்பு - 15

சகலவிதமான சித்த ஆயுள்வேத மருந்துகளும்,
எண்ணெய் வகைகளும், நம்பிக்கையாகவும்
மலிவாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

* சந்தனம் உடன் யந்திரத்தில்
அரைத்தது.

* ராதா மின்சார மருந்து
தலையிடி, தடிமல் நோவு, பிடிப்புகளுக்கு

* ராதா குரு தைலம்
தலையிடி, தடிமல், சுளுக்கு வாதம், சளிச்சுரம்
முதலிய நோய்களுக்கு

* ராதா மணிமார்க் சந்தனாதித்
தைலம்.
கூந்தல் வளர்ச்சிக்கும், சிரசுரோகங்களுக்கும்
உபயோகமானது

* சஞ்சீவி மாத்திரை
சுகபேதியாக பாவிக்க உகந்தது

■ ராதா மணிமார்க் கேசரோக
நிவாரண தைலம்

கூந்தல் உதிர்தல், பூச்சிவெட்டு, புழுவெட்டு
சொடுகு முதலிய சகலவிதமான கேசரோகங்
கட்கும்

■ ராதா பிரமி கூந்தல் தைலம்

கூந்தல் வளர்ச்சிக்கும், குளிர்ச்சிக்கும் அகால
நரையைத் தடுப்பதற்கும் உபயோகமானது

■ ராதா ஓமவாட்டர்

குழந்தைகளின் வயிற்று வலி, வயிற்றுப்பொ
ருமல், வாந்தி, மாந்தம் பூச்சிக்குணம்
முதலிய வயிற்றுக் கோளாறுகளுக்கு

■ கோரோசனை மாத்திரை

சிறுவர், குழந்தைகளுக்கு, ஏற்படும் மலமந்
தம், சளிமுட்டு காய்ச்சல் மற்றும் அனேக
நோய்களுக்கு நிவாரணி

எஸ். சு ப் பி ர ம ணி ய ம்

அன் கொம்பனி

மருந்துகள், மருந்துச் சரக்குகள், வாசனைப் பொருட்கள் வியாபாரம்

53, (191) கே. கே. எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
2 2 5 4 1

191, செட்டியார் தெரு,
கொழும்பு
3 5 8 2 5

ஹோம் பிஞன்ஸ் லிமிட்டெட்

நிகை கிஸ்குது

ஹோம் பிஞன்ஸ் லிமிட்டெட்
463, காலி வீதி,
கொழும்பு 3

போன்: 589190

நாளைப்பாட்டுப் பாடல்
யாழ்ப்பாணம்

ஹோம் பிஞன்ஸ் லிமிட்டெட்
82, கன்னாதிட்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
போன்: 24310.

மக்கள் விரும்பும் பிஞன்ஸ் கொம்பனி

யாழ்ப்பாணம்

பாடல் பாடல் பாடல் பாடல்

வீட்டுப் பொருட்கள் - கடன் கொடுப்பனவு

வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி இறக்குமதியாளர்

படவிநியோகஸ்தர்கள்

உல்லாச பஸ் சேவையாளர்

காணி நிலமுதலீட்டாளர்

கட்டிடக் கொத்தராத்ருக்காரர்

புடவை விநியோகஸ்தர்.

நாளைப்பாட்டுப் பாடல் பாடல் பாடல் பாடல்

அனைவருக்கும் சேவை செய்கிறது

பாடல் பாடல் பாடல் பாடல்

நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும்

பாடல் பாடல் பாடல் பாடல்

ஹோம் பிஞன்ஸ் லிமிட்டெட்

கிளை:

தலைமையகம்:

ஹோம் பிஞன்ஸ் லிமிட்டெட்

இல: 82, கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்

463, காலி வீதி,

கொழும்பு 3

நெல்லிக் கனி

நெல்லிக்கனி ஒரு ஓளடதம் என்பது சித்த வைத்தியர்களின் முடிபு நெல்லிக் கனியில் உடலுக்கு உரம் ஏற்றக் கூடிய ஊட்டச் சத்துக்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன உயிர்ச் சத்துக்கள் அத்தனையும் நிரம்பிய நெல்லிக்காய் இரண்டைத் தினமும் சாப்பிட்டு வந்தால் நோயின்றி நீண்டகாலம் வாழலாம் என்பது மருத்துவர்களின் முடிபு:

நலிந்தோருக்கு உதவுங்கள்

“கவியையும் பண்பாட்டையும் கற்றுக்கொடுத்து காழ்ந்த வகுப்பாரை உறக்கத்திலிருந்து விழித் தெழு உதவுங்கள். விழிப்படையும் நாள் அவர்களுக்குக் கட்டாயம் வரும் அவ்வாறு விழிப்படையும்போது நீங்கள் செய்த உதவியை நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்து உங்களைப் போற்றுவார்கள்.

— கவாழி விவேகரணந்தர் —

உள்ளூர் மூலப்பொருட்களை உற்பத்திக்கு எடுப்போம்.

உள்ளூர் தயாரிப்புகளுக்கு ஆதரவு கொடுப்போம்

10 மில்க்வைற் நீலச்சோப் அல்லது

2 பரர் சோப் அல்லது

2 கப்பர் மில்க்வைற் சோப்

மேலுறைகளை அனுப்பி

‘விவசாய மலர்’ மில்க்வைற் செய்தி இதழ்

135 ஐப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

100 மில்க்வைற் நீலச்சோப் மேலுறைகளை அனுப்பி

‘நாட்டுக்கு நயம் தருவன’ என்ற

விவசாயக் கைநூலைப் பெற்றுப்

பயனடையுங்கள்

மில்க்வைற் தொழிற்சாலை

த. பெ. எண். 77

யாழ்ப்பாணம்.

23233